

Práce & sociální politika

noviny Ministerstva práce a sociálních věcí • ročník 1 • číslo 2 • 13. 2. 2004

Náklad ověřen auditorskou firmou ABC

PORADENSTVÍ ÚŘADŮ PRÁCE

Jakým způsobem pomáhají úřady práce při volbě povolání a zaměstnání?

čtěte na straně 2

BEZPEČNÝ PODNIK
bezpečnost a ochrana zdraví při práci - součást podnikové kultury představující moderní způsob řízení podniku.

čtěte na straně 6

ČR V EU
Evropský sociální fond a možnosti rozvoje politiky zaměstnanosti v České republice.

čtěte na straně 4

„Euronovela“ zákoníku práce - nejen o definici sexuálního obtěžování

Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky schválila tzv. „euronovelu“ zákoníku práce, kterou jí s připomínkami vrátil Senát. Z věcného hlediska se jedná především o další harmonizační novelu. Hlavním cílem je promítnutí kritéria nově přijatých směrnic Evropských společenství (ES) do českého pracovního práva, a dosáhnout tak plné slučitelnosti zákoníku práce s právem ES.

Novela zpřesňuje vymezení výjimek z obecného principu rovného zacházení se všemi zaměstnanci zaměstnavatele. Ty mohou vyplývat ze zákoníku práce či ze zvláštního právního předpisu, nebo z věcného důvodu v povaze práce, kterou má zaměstnanec vykonávat, a je pro výkon této práce nezbytný. Pouze tímto vymezením může zaměstnavatel zdůvodnit rozdílné zacházení s jednotlivými zaměstnanci nebo skupinami zaměstnanců, pokud jde o jejich pracovní podmínky včetně odměňování za práci, odbornou přípravu a přiležitost

dosáhnout funkčního nebo jiného postupu v zaměstnání.

V novele zákoníku práce je stanoven striktní zákaz přímé a nepřímé diskriminace s tím, že za diskriminaci se považuje i jednání zahrnující podněcování, navádění nebo vyuvolávání nátlaku směřujícího k diskriminaci. Zákon obsahuje definice přímé a nepřímé diskriminace, obtěžování a sexuálního obtěžování. Za diskriminaci se považuje obtěžování jako podmínka pro rozhodnutí, které ovlivní výkon práv a povinností vyplývajících z pracovněprávních vztahů.

Presnější vymezením a přehlednějším usporádáním jednotlivých diskriminačních znaků v zákoníku práce se - v souladu s novými směrnicemi EU - vytváří příznivější podmínky pro uplatňování rovného zacházení. Tato právní úprava je běžným evropským standardem, a není tedy možné ji zaměňovat

Sexuálním obtěžováním se rozumí jednání sexuální povahy v jakémkoliv formě, které je dotčeným zaměstnancem oprávněně vnímáno jako nevítané, nevhodné nebo urážlivé a jehož záměr nebo důsledek vede ke snížení důstojnosti fyzické osoby nebo k vytváření nepřátele, ponížujícího nebo zneklidňujícího prostředí na pracovišti, nebo které může být oprávněně vnímáno jako podmínka pro rozhodnutí, které ovlivní výkon práv a povinností vyplývajících z pracovněprávních vztahů.

Zcela nově bude zákoník práce upravovat základní pravidla pro přijímání pozitivních opatření ve prospěch méně zastoupeného pohlaví. Zaměstnavatel může přijmout dočasné opatření poskytující zvláštní výhody pro usnadnění pracovního zapojení méně zastoupeného pohlaví nebo pro předcházení či kompenzaci nevýhod v jeho funkčním nebo jiném postupu. Z tohoto důvodu zákon přímo stanoví, že toto dočasné opatření zaměstnavatele nelze považovat za diskriminaci.

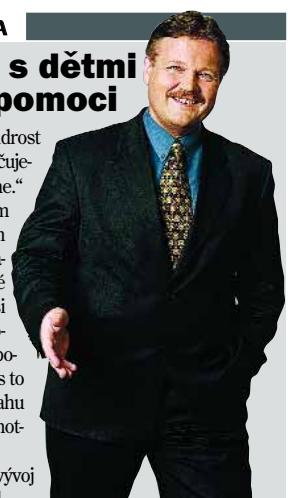
Pokud jde o změnu v režimu uzavírání pracovních poměrů na dobu určitou, novela stanovuje maximální celkovou dobu trvání na sebe navazujících pracovních poměrů na dobu určitou na dobu 2 let. Další sjednání

se situací, která v této oblasti existuje například ve Spojených státech amerických.

takového pracovního poměru mezi týmž účastníky by mělo být možné až po uplynutí doby 6 měsíců od skončení předchozího pracovního poměru. Dosavadní právní úprava omezení uzavírání pracovních poměrů na dobu určitou se nejeví jako dostačující. Dostatečně nezabíráne zneužívání pracovních poměrů na dobu bezdůvodným opakováním uzavírání či prodlužováním pracovních poměrů na dobu určitou mezi týmž účastníky (tzv. řetězením pracovních poměrů na dobu určitou). Z obecné zásady omezuje uzavírání pracovních poměrů na dobu určitou budou stanoveny výjimky v případech, kdy to stanoví zvláštní právní předpis nebo když zvláštní právní předpis stanoví uzavření pracovního poměru na dobu určitou jako podmínu pro vznik dalších nároku. Pokračování na straně 7

Slovo MÍNISTRA

Rodinám s dětmi musíme pomoci

Stara lidová moudrost říká: „Mladým půjčujeme, starým vrácíme.“ Platilo to především v rodině, která nejen společně žila a vzájemně pečovala o své členy, ale také si zajížděvala ekonomickou stránku společného života. Dnes to platí v širším dosahu o celém státě i o jednotlivých lokalitách.

Pro harmonický vývoj společnosti je ideálním stavem plynulá obměna generací, která znamená rovnováhu mezi počtem dětí, lidí v produktivním věku a starších občanů. Tento ideální stav silně naruší výrazný pokles počtu narozených dětí v České republice. Pro zachování prosté reprodukce by bylo třeba, aby se v průměru na každou ženu narodily nejméně 2 děti. (Statistiky přesně řečeno 2,1.) Porodnost je však již několik let téměř poloviční, a to přes to, že právě nyní vstoupily do věku nejvhodnejšího pro založení rodiny početné ročníky mladých lidí narozených v sedmdesátých letech.

Hned úvodem musíme říci, že nechceme nikoho nutit do rodičovské role, ale chtěme vytvořit příznivou situaci těm, kteří se již stali rodiči, i těm, kdo o tom vážně uvažují. Dosavadní průzkumy ukazují, že mladí lidé povídají děti za významnou součást svého života. Mnozí však odkládají různých důvodů své materství a otcovství na pozdější dobou. Ni by nevadilo, jestliže se tak rozhodují ve dvaceti letech, ale o deset let později již nelze příslušně odstraňovat překážky, které brání jejich tužbám.

Stát má v rukou především možnost finančních podpor. Začátkem února došlo ke koaliční dohodě o několika cestách k finanční podpoře rodin s dětmi. Chceme ještě v letošním roce zvýšit rodičovský příspěvek o tisíc korun měsíčně a dát jednorázový dětský příplatek dva tisíce korun na každý dítě, které má na vyplácení případu na děti nárok. Nezanedbatelné je i to, že v 5 % sazbě DPH zůstalo takové zboží, které činí rodinných rozpočtech rodin s dětmi významnou položku – jsou to především potraviny, léky, ale i doprava osob, kde bude zlevněné jízdné pro děti, stavby pro bydlení a další.

Kromě finančního přínosu má velký význam pro udržení kontaktu s profesí v době čerpání rodičovské dovolené i změna k volnější možnosti ekonomické činnosti. Vycházíme z toho, že mladí lidé, muži i ženy, jsou vedle své rodičovské funkce i občany se všemi právy na práci a na účast na veřejné životě. I v tom jim musíme být nápomocni.

Zde už ovšem vedle státu mají své úkoly obecní a krajinská zastupitelstva, od nichž občané právem očekávají pomoc při výchově dětí - ať v mateřských školách, či v klubech školních dětí - i v zajištění větší bezpečnosti dětí na ulici. Také sportovní kluby a dobrovolná občanská sdružení zde mohou sehrát významnou úlohu.

V roce 2005 a 2006 by se měly projevit nové daňové úlevy. Společné zdanění rodičů s nezaopatřenými dětmi, 6000 korun slevy ročně na každé dítě a daňový bonus pro ty, kteří pracují, vydělávají málo, a proto neplatí daně, jsou další formou podpory rodinám s dětmi. Pozornost si využívá i bytová politika, zejména nabídka cenově přistupných bytů pro mladé páry.

Všechny tyto návrhy musí ještě projít Poslaneckou sněmovnou a budou jistě příležitostí k veřejné diskusi. Neočekáváme, že se téměř a dalšími možnými podporami okamžitě zvýší porodnost. Měli bychom se dostat z posledních míst na přijatelný evropský průměr kolem 1,6 dětí na jednu ženu. K tomu je nezbytné, aby méně lidí zůstávalo bezdětných a více rodičů mělo dvě nebo ještě lépe tři děti. Česká republika patří k nejlepším státem co do péče o matku a dítě před i po porodu, máme vypracované velmi kvalitní osnovy pro mateřské školy a máme také vzdělané, dobré kvalifikované mladé občany. Bylo by škoda, kdyby všechny tyto kvality zapadly a zmizely jen proto, že dnešní generace 25–35 letých žen bude tak dlouho odkládat narození dítěte, až bude pozdě.

Ing. ZDENĚK ŠKROMACH
MINISTR PRÁCE A SOCIÁLNÍCH VĚCÍ

Začátkem února přijal ministr práce a sociálních věcí Zdeněk Škromach pozvání studentů Jedličkova ústavu v Praze.

Olga Sommerová: Rovnoprávnost se jeví jako nedosažitelná meta

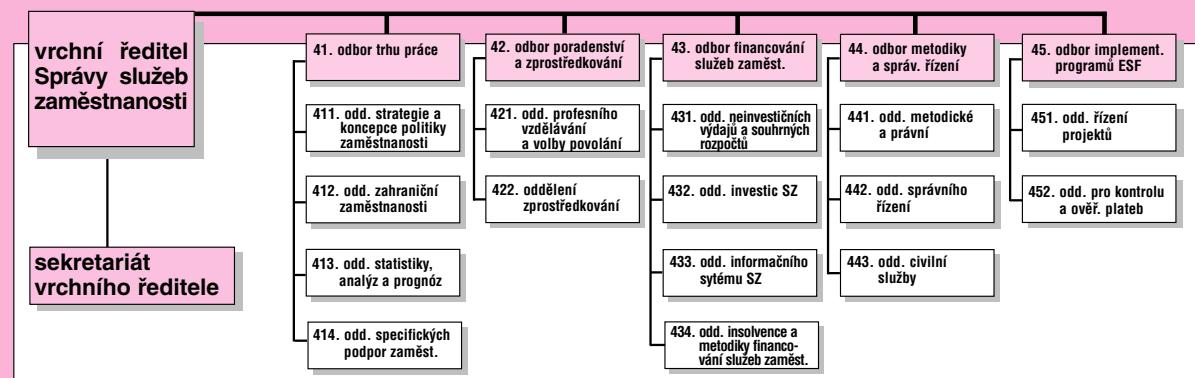
množí přisuzují naprosté otevřenosť a nebývalé intimitě zpovědi aktérek, které tak daly nahlédnout za zavřené dveře svých přibýtků a životu. V úloze zpovídající byla paní Olga Sommerová, první dáma českého dokumentu. My jsme měli tu příležitost položit jí pár otázek.

V jednom rozhovoru říkáte, že u nás k hlavním tématům pro dokumentaristu patří vedle diskriminace Romů diskriminace žen. Platí to stále? V čem vidíte hlavní problém v postavení žen u nás?

České ženy jsou diskriminovány i nadále - doma, na pracovišti i ve veřejném prostoru. Jednou překázkou jsou zákonodárci, kteří se ženami a rodinou nezábývají. Není divu. Parlament se hemží kravatami a pány poslance zajímají jiné věci než nějaká rodina a útrpné postavení žen. Druhou překázkou jsou předsudky v hlavách lidí - mužů i žen. Skutečná rovnoprávnost se jeví jako nedosažitelná meta. Dokud bude lidstvo přesvědčeno, že děti jsou jenom úkolem ženy a muž má pouze roli dárce semena a peněz, potom si ženy mohou o rovnoprávnosti nechat zdát. Žena nebude nikdy rov-

nopravná, dokud se starost o děti a domácnost nezačne dělit mezi muže a ženu „fifty/fifty“. Ženy jsou následkem svého tisíciletého postavení samičky starající se o mládáta významně chudší polovinou lidstva a ani do budoucna nemají dobré výhledy. Jsou diskriminovány při přijímání do zaměstnání, protože mají nebo mohou mít děti. Povolání matky v domácnosti je tou nejtragickější a nejobtížnejší profesí, jakou znám, přestože je ve skutečnosti vůbec nejdiležitější. Žena za svou celodení práci nedostává peníze, není společensky vážena, je finančně závislá na manželovi, takže v případě manželského konfliktu je zcela bezmocná. Tepře třináct let po revoluci se podařilo prosadit zákon o domácím násilí. Přestože se odjakživa vědělo, že děti mají nebo mohou mít děti. Povolání matky v domácnosti je tou nejtragickější a nejobtížnejší profesí, jakou znám, přestože je ve skutečnosti vůbec nejdiležitější. Žena za svou celodení práci nedostává peníze, není společensky vážena, je finančně závislá na manželovi, takže v případě manželského konfliktu je zcela bezmocná. Tepře třináct let po revoluci se odjakživa vědělo, že děti mají nebo mohou mít děti. Povolání matky v domácnosti je tou nejtragickější a nejobtížnejší profesí, jakou znám, přestože je ve skutečnosti vůbec nejdiležitější. Žena za svou celodení práci nedostává peníze, není společensky vážena, je finančně závislá na manželovi, takže v případě manželského konfliktu je zcela bezmocná. Tepře třináct let po revoluci se odjakživa vědělo, že děti mají nebo mohou mít děti. Povolání matky v domácnosti je tou nejtragickější a nejobtížnejší profesí, jakou znám, přestože je ve skutečnosti vůbec nejdiležitější. Žena za svou celodení práci nedostává peníze, není společensky vážena, je finančně závislá na manželovi, takže v případě manželského konfliktu je zcela bezmocná. Tepře třináct let po revoluci se odjakživa vědělo, že děti mají nebo mohou mít děti. Povolání matky v domácnosti je tou nejtragickější a nejobtížnejší profesí, jakou znám, přestože je ve skutečnosti vůbec nejdiležitější. Žena za svou celodení práci nedostává peníze, není společensky vážena, je finančně závislá na manželovi, takže v případě manželského konfliktu je zcela bezmocná. Tepře třináct let po revoluci se odjakživa vědělo, že děti mají nebo mohou mít děti. Povolání matky v domácnosti je tou nejtragickější a nejobtížnejší profesí, jakou znám, přestože je ve skutečnosti vůbec nejdiležitější. Žena za svou celodení práci nedostává peníze, není společensky vážena, je finančně závislá na manželovi, takže v případě manželského konfliktu je zcela bezmocná. Tepře třináct let po revoluci se odjakživa vědělo, že děti mají nebo mohou mít děti. Povolání matky v domácnosti je tou nejtragickější a nejobtížnejší profesí, jakou znám, přestože je ve skutečnosti vůbec nejdiležitější. Žena za svou celodení práci nedostává peníze, není společensky vážena, je finančně závislá na manželovi, takže v případě manželského konfliktu je zcela bezmocná. Tepře třináct let po revoluci se odjakživa vědělo, že děti mají nebo mohou mít děti. Povolání matky v domácnosti je tou nejtragickější a nejobtížnejší profesí, jakou znám, přestože je ve skutečnosti vůbec nejdiležitější. Žena za svou celodení práci nedostává peníze, není společensky vážena, je finančně závislá na manželovi, takže v případě manželského konfliktu je zcela bezmocná. Tepře třináct let po revoluci se odjakživa vědělo, že děti mají nebo mohou mít děti. Povolání matky v domácnosti je tou nejtragickější a nejobtížnejší profesí, jakou znám, přestože je ve skutečnosti vůbec nejdiležitější. Žena za svou celodení práci nedostává peníze, není společensky vážena, je finančně závislá na manželovi, takže v případě manželského konfliktu je zcela bezmocná. Tepře třináct let po revoluci se odjakživa vědělo, že děti mají nebo mohou mít děti. Povolání matky v domácnosti je tou nejtragickější a nejobtížnejší profesí, jakou znám, přestože je ve skutečnosti vůbec nejdiležitější. Žena za svou celodení práci nedostává peníze, není společensky vážena, je finančně závislá na manželovi, takže v případě manželského konfliktu je zcela bezmocná. Tepře třináct let po revoluci se odjakživa vědělo, že děti mají nebo mohou mít děti. Povolání matky v domácnosti je tou nejtragickější a nejobtížnejší profesí, jakou znám, přestože je ve skutečnosti vůbec nejdiležitější. Žena za svou celodení práci nedostává peníze, není společensky vážena, je finančně závislá na manželovi, takže v případě manželského konfliktu je zcela bezmocná. Tepře třináct let po revoluci se odjakživa vědělo, že děti mají nebo mohou mít děti. Povolání matky v domácnosti je tou nejtragickější a nejobtížnejší profesí, jakou

Organizační struktura Správy služeb zaměstnanosti

Pracovně-profesní poradenství úřadu práce v ČR

Jde o speciální typ poradenství, které je zaměřeno na řešení nejrůznějších problémů souvisejících s prací, zaměstnáním a povoláním člověka. Pracovně-profesní poradenství respektuje ve své činnosti platné mezinárodní dokumenty, má interdisciplinární charakter a je nedílnou součástí politiky zaměstnanosti.

Pracovně-profesní poradenství je ve své podstatě založeno na poznatcích z oboru práva, ekonomie, pedagogiky, psychologie, sociologie, lékařství a na znalostech specifických jednotlivých profesí. V této oblastech jsou poradenské služby poskytovány zdarma. Klienti se mohou na poradenské pracovníky úřadu práce obracet buď přímo, nebo prostřednictvím pracovníků úseku zprostředkování zaměstnaní. Otázka složení klientů, resp. odpověď na otázku, kdo může využívat poradenských služeb úřadu práce, úzce souvisí s náplní a s hlavními činnostmi pracovně-profesního poradenství.

Hlavní činnosti lze v této souvislosti rámcově rozdělit do čtyř oblastí, které se samozřejmě vzájemně prolínají:

- **poradenství pro volbu povolání a zaměstnání,**
- **poradenství specializační,**
- **poradenství pro specifické skupiny klientů,**
- **poradenství při změně povolání.**

V rámci této působnosti postupně vznikla na úřadech práce specializovaná Informační a poradenská střediska pro volbu povolání (IPS), která disponují nejrůznějšími informačními médií v oblasti vzdělávání a profesí. Hlavním cílem poradenství pro volbu povolání je pomoc klientovi při jeho konkrétním rozhodování.

• Poradenství pro volbu povolání poskytuje informační a poradenské služby nezbytné k profesní orientaci žáků, studentů a absolventů škol podle jejich zájmů, a to bez ohledu na to, zda jsou evidováni na úřadu práce či nikoliv. Přicházejí sem často klienti, pro jejichž problémy nebylo nalezeno optimální řešení prostřednictvím základního poradensko-informačního činnosti zprostředkovatelů či jiných poradenských zařízení. Klientem se mohou stát i instituce školské, rodičovská veřejnost, zaměstnavatelé apod.

• Poradenství specializační poskytuje speciální poradenské služby v rozsahu přiměřeném podmínek regionu. Tyto služby jsou realizovány jako samostatná odborná činnost, která je zaměřena na řešení specifických osobnostních, sociálních a zdravotních problémů klientů souvisejících s nezaměstnaností. Tyto služby provádí pouze odborník (psycholog, sociolog, lékař).

• Poradenství pro specifické skupiny klientů se zaměřuje na společensky nepřípůsobilé občany.

na dlouhodobě nezaměstnané, na občany staršího věku, na propuštěné z výkonu trestu, na matky s malými dětmi, na etnické skupiny v regionu, uprchlíky apod. Do tohoto úseku patří i činnost klubů práce (Job-Kluby), která vychází ze skupinového poradenství zaměřeného hlavně na nácvik dovedností k efektivnímu vyhledávání zaměstnání.

• Poradenství při změně povolání je odborná poradenská činnost při doporučování revalidifikací. Tento typ poradenské činnosti se zabývá vhodností změny profese vzhledem k osobnostním a kvalifikačním předpokladům konkrétního klienta v souvislosti s nároky konkrétní nové uvažované profese.

Cílené programy a projekty
vzniklé v rámci pracovně-profesního poradenství služeb zaměstnanosti

Programy zaměřené cíleně na skupiny občanů ohrožené dlouhodobou nezaměstnaností se ukazují jako nejúčinnější nástroje prevence nezaměstnanosti, kriminality a ostatních nezádůcích sociálně patologických jevů ve společnosti. V tomto smyslu je snahou Správy služeb zaměstnanosti MPSV připravovat celostní flexibilní vícezdrojové integrační programy s důrazem na resocializační a kvalifikační část s cílem sociální a pracovní integrace ohrožených skupin, především mladých lidí.

Tyto programy musí zahrnovat čtyři hlavní oblasti:

- přípravu a výchovu k sociální integraci,
- resocializaci,
- motivaci a kvalifikaci,
- pracovní a společenskou integraci.

V současné době se na některých úřadech práce realizují v rámci rekvalifikačních aktivit (vyhláška o rekvalifikaci č. 21/1991 Sb. a doplněk č. 324/1992 Sb.) projekty a speciální programy, které jsou zároveň úzce spojeny s poradenskou činností skupinovou i individuální. Využívá se možnost tzn. motivačních, předrekvalifikačních a obnovovacích kurzů. Tam, kde se na projektu spolupodílí ještě další regionální partneři ze sféry školské, sociální a zaměstnavatelské, se dosahuje zvláště dobrých výsledků, tzn. frekventant se navrácejí do vzdělávacího nebo do pracovního procesu.

Z uvedeného je zřejmé, že poradenská činnost se prakticky prolíná do práce všech útvarů úřadu práce. Úřady práce se snaží produkovat služby, ne administrativu. V širším slova smyslu plní takto pojetý systém poradenských služeb funkci prevence nezaměstnanosti v regionu.

PhDr. MILENA BLATNÍKOVÁ
SPRÁVA SLUŽEB ZAMĚSTNANOSTI
ODBOR PORADENSTVÍ A ZPROSTŘEDKOVÁNÍ

Aktivní politika zaměstnanosti

V roce 2003 došlo k nárustu výdajů na státní politiku zaměstnanosti, a to o 633 043 tis. Kč oproti roku 2002. Počet volných pracovních míst klesl v roce 2003 o 463 volných pracovních míst oproti roku 2002, a to z 40651 k 31. prosinci 2002 na 40188 k 31. prosinci 2003. Na jedno pracovní místo připadalo na konci roku 2003 v České republice 13,5 uchazečů, v roce 2002 ke stejnemu datu činil počet uchazečů na jedno volné pracovní místo 12,7, počet uchazečů na jedno volné pracovní místo se tedy zvýšil o hodnotu 0,8. U tohoto ukazatele existují značné regionální rozdíly.

Snahou MPSV a úřadů práce je maximálně efektivně a účelně využít přidělené prostředky na aktivní politiku zaměstnanosti.

Počet uchazečů zařazených do programů APZ v roce 2003 se zvýšil na 85624 uchazeče. V roce 2002 prošlo APZ celkem 75719 uchazečů. Jejich podíl na průměrném počtu evidovaných uchazečů se zvýšil oproti roku 2002 z 16,0 % na 16,4 % v roce 2003.

Aktuální a očekávaná situace na trhu práce a přidělený objem finančních prostředků na nástroje APZ vedly k určení priorit v realizaci APZ pro rok 2004. Je nutno:

- vyhledávat nové efektivní přístupy v oblasti nezaměstnanosti a účelně čerpát prostředky APZ (podpora projektů k tvorbě nových pracovních míst, revalidační programy),
- podporovat aktivní účast uchazeče o zaměstnání v procesu ziskávání zaměstnání,
- přípravit a nepochopitelně realizovat podprogram krátkodobých přiležitostních prací uchazeče o zaměstnání v rámci VPP ve spolupráci s obcemi, intenzivně jednat s obcemi ve věci přípravy a realizace projektů tohoto typu,
- vyzývit úroveň, rozsah, účinnost a cílenost všech nástrojů, postupů a možností aktivní politiky zaměstnanosti prostřednictvím rovnomeného a efektivního využití objemu přidělených finančních prostředků v průběhu celého roku,

• aktivovat spolupráci úřadů práce se zaměstnavateli zejména směrem od úřadu práce k zaměstnavateli, dosáhnout významně vyššího podílu aktivity pracovníků úřadů práce při iniciaci zaměstnavatelů pro vytváření a obsazování pracovních míst uchazeče o zaměstnání,

• rozšířit rozsah opatření (i preventivních) k získání a zejména k udržení zaměstnanosti, a to i při zprostředkovatelských, vzdělávacích a poradenských činnostech,

• vzhledem k dosaženým výsledkům v naplňování APZ v minulých letech soustředit pozornost na rekvalifikaci a na vytváření a obsazování pracovních míst zejména pro ohrožené skupiny uchazeče a dlouhodobě nezaměstnané uchazeče o zaměstnání s cílem zvýšit zaměstnatelnost uvedené skupiny uchazeče,

• zaměřit se na přípravu projektů a na realizaci Operačního programu Rozvoj lidských zdrojů a Jednotného programového dokumentu pro Cíl 3 – hlavní město Praha (programy podpory z Evropského sociálního fondu),

• připravit se na využívání nových nástrojů APZ uvedených v ustanovení nového zákona o zaměstnanosti,

• zvýšenou pozornost věnovat dodržování principů a zásad finanční kontroly.

Plnění úkolů APZ, plynoucích z potřeb trhu práce, je nutno zajistit komplexně, v efektivní součinnosti útvaru trhu práce a dalších odborných útvarů úřadu práce (zejména útvaru zprostředkování a poradenství), které se rozhodují o podílu účastníků na provádění APZ a významně ovlivňují účinnost, kvalitu a efektivitu výstupů APZ.

Ing. Jiří MÜHLFELD

SPRÁVA SLUŽEB ZAMĚSTNANOSTI, ODBOR TRHU PRÁCE

Zaměstnávání osob se zdravotním postižením

Jedním ze strategicky dlouhodobých cílů politiky zaměstnanosti České republiky je vytváření co nejpřínivějších podmínek pro zabezpečení pracovního uplatnění pro osoby znevýhodněné na trhu práce. K nim patří zejména osoby se zdravotním postižením.

Skutečnost, že zdravotní postižení samo o sobě ztěžuje uplatnění na trhu práce, násobí fakt architektonických bariér a nepřístupné dopravy. Motivace zaměstnavatelské při zaměstnávání občanů se zdravotním postižením je velice často ovlivňována obavami, předsudky a nedostatečným množstvím informací.

Pro potřeby zaměstnávání a pro vztahy z toho plynoucí jsou občané se zdravotním postižením zákonem č. 1/1991 Sb., o zaměstnanosti (dále jen zákon o zaměstnanosti), definováni jako občané se změněnou pracovní schopností (dále jen ZPS) a občané se změněnou pracovní schopností s těžším zdravotním postižením (dále jen ZPS s TZP).

Na základě ustanovení tohoto zákona je zaměstnavatel povinen zaměstnat občany se ZPS ve výši povinného podílu občanů se změněnou pracovní schopností na celkovém počtu svých zaměstnanců (dále jen „povinný podíl“). Povinný podíl u zaměstnavatele s více než 25 zaměstnanci činí 4 %. Tuto povinnost může zaměstnavatel plnit třemi způsoby:

1. přímým zaměstnáváním občanů se ZPS ve výši povinného podílu,

2. odebíráním výrobků od zaměstnavatele zaměstnávajících více než 50 % zaměstnanců se ZPS nebo zadáváním výrobních programů těmto zaměstnávatelem nebo odebírání výrobků chráněných dílen, státem, registrovanou církvi, náboženskou společností, cirkevní právnickou osobou nebo obecně prospěšnou společností, nebo zadáváním výrobních programů těmto subjektům, nebo

3. odvodem do státního rozpočtu - výše

tohoto odvodu činí ročně za každého občana se ZPS, o kterého zaměstnavatel nesplnil povinný podíl, 1,5 násobku průměrné mzdy v národním hospodářství.

Zákon o zaměstnanosti v ustanovení § 21 umožňuje poskytování příspěvku na zřízení a provoz chráněných dílen a pravosudí. Výše příspěvku je uvedena ve znění vyhlášky č. 115/1992 Sb. Příspěvky jsou poskytovány zaměstnavateli, který tento pravosudí zřizuje, po dohodě s místním úřadem práce.

V roce 2003 byla na zřízení chráněných pracovních míst vynaložena částka ve výši 61 819 tis. Kč, což je o 19 684 tis. Kč více než v roce 2002, a na provoz částka ve výši 155 036 tis. Kč, což je o 23 404 tis. Kč více než v roce 2002. V této souvislosti došlo k nárůstu počtu nových pracovních míst v chráněných dílenách a na chráněných pracovištích a počtu umístěných uchazečů se ZPS.

Od roku 2002 byl do zákona o zaměstnanosti vložen nový § 24a, podle kterého náleží zaměstnavateli zaměstnávajícímu občanu se ZPS upravenou v zákoně č. 586/1992 Sb., o daních z příjmu, kde se stanoví výše částky, o které se fyzickým i právnickým osobám snižuje daň z příjmu. Jedná se o částku 18 000 Kč za každého zaměstnance se ZPS a částku 60 000 Kč za každého zaměstnance se ZPS s TZP.

V roce 2003 celková výše poskytnutých prostředků činila 524 446 tis. Kč. Z toho údaje vyplývá, že příspěvek byl poskytnut na približně 8230 osob se změněnou pracovní schopností.

Od roku 2001 je v gesci MPSV systém poskytování dotací a návratných finančních výpomoci podnikatelským subjektům zaměstnávajícím více než 50 % občan-

Ministr při návštěvě chráněných dílen OS Práh

FOTO ARCHIV MPSV

nu se ZPS. Cílem tohoto dotačního systému je udržet vzniklá pracovní místa pro občany se ZPS a zajistit možnost tvorby nových pracovních míst prostřednictvím investičních dotací, které směřují k obnově nebo reprodukci majetku potřebného k zachování nebo rozšíření výrobního programu zaměstnavatele.

Mimo ustanovení zákona o zaměstnanosti je motivace zaměstnávatele k zaměst

Rovné příležitosti žen a mužů v ČR

Rovnost žen a mužů je v současné době předmětem veřejné diskuse a veřejnost i média ji věnují trvalou pozornost.

Cílem tohoto článku je představit směřování státní politiky rovných příležitostí žen a mužů. Současně jsou zde identifikovány problémy, s kterými je nutno se vypořádat při aplikaci rovných příležitostí do praxe.

Problémem, s nímž se Česká republika stejně jako ostatní státy potýká, je skutečnost, že ačkoliv je v právním rádu rovnost žen a mužů zakotvena, v praxi nedochází k jejímu naplnění. Převládající genderové stereotypy ve veřejném mínění o vrozených dispozicích mužů na jedné straně a žen na straně druhé brání efektivnějšímu prosazování politiky rovných příležitostí.

K největším nerovnostem dochází na trhu práce a v zaměstnání. Česká republika má v důsledku svého historického vývoje tradičně vysokou míru zaměstnanosti žen. Přesto však ženy mají větší problémy při svém uplatnění na trhu práce a při možnosti získat lépe placené zaměstnání. Rozdíl v pracovních příjmech mužů a žen je 25 % v neprospečných žen. Tento rozdíl je stejný jako v Evropské unii a je způsoben zejména horizontální a vertikální segregací povolání: segregací na tzv. ženská a mužská povolání (např. zdravotní sestry, učitelky základních škol na jedné straně a technické profese na straně druhé) a segregací jednoho pohlaví na určitém stupni řízení (např. obecně čím vyšší pozice zastávaná v zaměstnání, tím více mužů a naopak). Tato segregace je do značné míry dána opět stereotypním myšlením celé společnosti. Zaměstnatelé nezřídka považují ženu nesprávně za problematickou zaměstnanci, který odeje na mateřskou dovolenou nebo bude často doma s nemocnými dětmi, navíc nemá kompetence k zastávání vedoucích pozic.

Dalším závažným problémem je nízká účast žen na rozhodovacích procesech. Například jednou ze základních podmínek pro důsledné prosazování rovnosti mužů a žen je dobré vybudovaný institucionální systém. V České republice existuje v současné době několik vzájemně provázaných subjektů, které mají v kompetenci prosazování rovnosti mužů a žen. Ministerstvo práce a sociálních věcí (MPSV) má koordinární roli a od roku 1998 zde funguje oddělení pro rovnost mužů a žen. Současně MPSV plní prostřednictvím úřadu práce i kontrolní roli při dodržování pracovněprávních předpisů. Od roku 2001 je v činnosti Rada vlády pro rovné příležitosti žen a mužů jako poradní orgán vlády. Jejími členy jsou zástupci jednotlivých ministerstev na úrovni náměstků ministra, dále zástupkyně ženských nestátních neziskových organizací, zástupci sociálních partnerů, místopředseda Českého statistického úřadu a zástupkyně odborné veřejnosti v Akademie věd České republiky. Od 1. ledna 2002 pracuje na každém ministerstvu minimálně jeden pracovník, do jehož pracovní náplně patří problematika rovnosti mužů a žen v oblasti věcné působnosti resortu. V rámci aplikace gender mainstreamingu má od roku 2002 také každé ministerstvo vlastní programový dokument na prosazování rovnosti žen a mužů v oblasti své působnosti, tzv. resortní priority. Při Radě vlády pro lidská práva - jako poradním orgánu vlády - pracuje od r. 1998 Výbor pro odstranění všech forem diskriminace žen. V červenci roku 2002 byla v Poslanecké sněmovně ustavena Stálá komise pro rodinu a rovné příležitosti.

Pro zlepšení současného stavu institucionálního zabezpečení rovných příležitostí požádala Česká republika v roce 2000 Evropskou unií (EU) v rámci programu PHARE o pomoc. Dne 1. srpna 2002 byl zahájen twinningový projekt České republiky a Švédská v rámci programu PHARE s názvem „Zlepšení veřejného institucionálního mechanismu pro aplikaci, prosazení a kontrolu rovného zacházení s muži a ženami“. Projekt byl zaměřen na navržení optimálního modelu institucionálního uspořádání pro zavedení, posílení a kontrolu prosazování rovných příležitostí pro ženy a muže. Projekt byl ukončen 31. července 2003. Hlavním výstupem z projektu jsou doporučení

v Poslanecké sněmovně je 17 % žen, v Senátu 12 % žen a ve vládě jsou pouze dve ženy. Uplatnění principu rovnosti žen a mužů se prosazuje zatím pomalu a ženy jsou v nejvyšších funkciích exekutivních orgánů zastoupeny dosud nedostatečně, a to jak ve veřejné sféře, tak ve sféře soukromé - např. zastoupení žen v top managementu významných podniků.

K nerovnosti v neprospečných mužů dochází zejména v porozvodové péči o dítě. Soudy svěřují po rozvodu dítě v 92 % případů do péče ženam (matkám). Tato skutečnost je významně ovlivněna tím, že již v průběhu manželství se muži méně věnují dětem než ženy. K řešení tohoto problému by měla přispět podpora opatření na sládění rodinného a pracovního života a posílení role mužů - otců - v rodině.

K důkladnějšímu postihnutí nerovnosti mezi muži a ženami je nezbytné mít k dispozici objektivní údaje o situaci v rovnosti žen a mužů a nevyhýbat se pouze ženom. K tomuto účelu slouží genderová statistika. Počátkem roku 2003 byla proto v České republice ustanovena pracovní skupina složená z odborníků jednotlivých ministerstev a z Českého statistického úřadu. Úkolem této skupiny je zkvalitňování genderových statistik a kromě jiného i zpracování kvalitních publikací genderové statistiky pro nejširší veřejnost.

Jednou ze základních podmínek pro důsledné prosazování rovnosti mužů a žen je dobré vybudovaný institucionální systém. V České republice existuje v současné době několik vzájemně provázaných subjektů, které mají v kompetenci prosazování rovnosti mužů a žen. Ministerstvo práce a sociálních věcí (MPSV) má koordinární roli a od roku 1998 zde funguje oddělení pro rovnost mužů a žen. Současně MPSV plní prostřednictvím úřadu práce i kontrolní roli při dodržování pracovněprávních předpisů. Od roku 2001 je v činnosti Rada vlády pro rovné příležitosti žen a mužů jako poradní orgán vlády. Jejími členy jsou zástupci jednotlivých ministerstev na úrovni náměstků ministra, dále zástupkyně ženských nestátních neziskových organizací, zástupci sociálních partnerů, místopředseda Českého statistického úřadu a zástupkyně odborné veřejnosti v Akademie věd České republiky. Od 1. ledna 2002 pracuje na každém ministerstvu minimálně jeden pracovník, do jehož pracovní náplně patří problematika rovnosti mužů a žen v oblasti věcné působnosti resortu. V rámci aplikace gender mainstreamingu má od roku 2002 také každé ministerstvo vlastní programový dokument na prosazování rovnosti žen a mužů v oblasti své působnosti, tzv. resortní priority. Při Radě vlády pro lidská práva - jako poradním orgánu vlády - pracuje od r. 1998 Výbor pro odstranění všech forem diskriminace žen. V červenci roku 2002 byla v Poslanecké sněmovně ustavena Stálá komise pro rodinu a rovné příležitosti.

Pro zlepšení současného stavu institucionálního zabezpečení rovných příležitostí požádala Česká republika v roce 2000 Evropskou unií (EU) v rámci programu PHARE o pomoc. Dne 1. srpna 2002 byl zahájen twinningový projekt České republiky a Švédská v rámci programu PHARE s názvem „Zlepšení veřejného institucionálního mechanismu pro aplikaci, prosazení a kontrolu rovného zacházení s muži a ženami“. Projekt byl zaměřen na navržení optimálního modelu institucionálního uspořádání pro zavedení, posílení a kontrolu prosazování rovných příležitostí pro ženy a muže. Projekt byl ukončen 31. července 2003. Hlavním výstupem z projektu jsou doporučení

expertek EU na zlepšení institucionálního zabezpečení. Expertky považují současný základ organizačního uspořádání za dobrý. Navrhují další krátkodobá a dlouhodobá opatření na zlepšení a posílení současného organizačního uspořádání. Pro vytváření rovných příležitostí pro ženy a muže na úrovni krajů a obcí navrhují nově pověřit jak volené zastupitele, tak pracovníky veřejné správy výkonem agendy rovnosti žen a mužů.

Vláda České republiky v roce 1998 přijala pro naplnění principu rovnosti mužů a žen národní akční plán „Priority a postupy vlády v prosazování rovnosti mužů a žen“. Vláda každoročně vyhodnocuje plnění úkolů tohoto programového dokumentu a aktualizuje opatření v něm uvedená. Tento dokument obsahuje konkrétní opatření a ukládá vše ministerstvům více než 30 úkolů zaměřených na prosazování rovnosti mužů a žen jako součást politiky vlády.

Mezi poslední aktivity vlády v politice rovných příležitostí žen a mužů patří přijetí usnesení vlády, které uložilo ministru financí zpracovat a zveřejnit do 30. července 2004 informativní metodiku rozpočtování veřejných prostředků z hlediska rovnosti mužů a žen, tzv. gender budgeting. Toto usnesení bylo přijato v září 2003 na základě podnětu Rady vlády pro rovné příležitosti žen a mužů.

Prosazování rovných příležitostí žen a mužů je proces vnitřní složitý a nelze jej omezit pouze na legislativní opatření. Nejdůležitějším úkolem této politiky je totiž změna hluboce zakoreněných stereotypů v myšlení nejširší veřejnosti a té není možné dosáhnout jen změnou zákona, spíše výchovou k vzájemné úctě, respektu a toleranci mezi muži a ženami.

Mgr. GABRIELA MÁTEOVÁ
ÚSEK PRO OBLAST EVROPSKÉ INTEGRACE
A MEZINÁRODNÍ VZTAHY

Olga Sommerová: Rovnoprávnost se jeví jako nedosažitelná meta

O. Sommerová - z natáčení filmu Máma po deseti letech FOTO DAGMAR HÁJKOVÁ

Dokončení ze strany 1

Jestliže bude společnosti chybět ženská spokojenosť, ženský prvek moci, ženská síla uvolněná od starosti o rodinu, nebude tato společnost zdravá. Už teď je nemocná a pošetili muži ji nebudou chtít léčit.

V mediích se často přetráší otázka sexuálního obtěžování na pracovišti, které definuje novela zákoníku práce. Je to dobré, že se o této problematice mluví? Byl by to třeba motiv pro natočení dokumentu?

To není téma pro filmový dokument, je to téma pro společenskou diskusi, v níž musí ženy takové případy odvážně odhalovat. Vadí mi, když některé ženy říkají: „Nepotřebuju takový zákon, já si s tím mužem poradím...“ To mohou říkat samostatně, nezávisle ženy. Ale co učnice v továrnách, sekretářky, ženy, jejichž kariéra závisí na šéfově? Aby měl takový zákon vůbec smysl, musí mít ženy, které chtějí žalovat, důkaz. Tvrzení proti tvrzení nemá hodnotu.

V rozhovoru pro BBC jste uvedla, že Vás fascinují lidi, kteří nenaříkají nad tím, že je tma, ale rozsvěcují světla, Láska a pracovitost.

kterí budují tzv. občanskou společnost. Máme takových lidí kolem sebe hodně? Bylo jich víc, bude jich víc?

Bude jich vždycky málo. Ale mají velkou sílu, protože jdou za ideou, nikoliv za penězi. Je to elita společnosti, ta je vždycky málo početná, ale má rozhodující vliv na to, aby se vláda větší tvých k tobě, lide, navrtila.

Jeden z Vašich nejznámějších filmů „S tebou, tátó“ je o otcích samoživotelích. Tento rok OSN vyhlásilo 10. výročí Mezinárodního roku rodiny. Čím je pro Vás rodina?

Rodina je základ státu. Ale v současné české společnosti. Téma otců, kteří se nemohou přes linou a netečnou soudní mašinérii domoci kontaktu se svými dětmi, je k uzoufání. Dítě nemá v této společnosti žádnou cenu, jinak by jeho právo na kontakt s otcem nebylo tak důsledně ignorováno.

Mezi naše čtenáře patří také uchazeči o zaměstnání evidovaní na úřadech práce. Co je podle Vás nejdůležitější, aby byl člověk v životě úspěšný?

Láska a pracovitost.

PORADNY

Dovolená při vedlejší činnosti

Zaměstnanec má u naší firmy hlavní pracovní poměr již několik let. Od 15. října 2003 cca do 30. dubna 2004 (na topnou sezónu) pracuje navíc jako topič. Má tento zaměstnanec z tohoto pracovního poměru nárok na proplacení rádné dovolené a jaké výši, jestliže smlouva bude uzavřena na 7 dnů v týdnu po 2-3 hodinách denně? Nebo je již zvýhodněn výším průměrem při čerpání dovolené z hlavního pracovního poměru?

u něho práci alespoň 60 dnů v kalendářním roce, má nárok na dovolenou za kalendářní rok, popřípadě na její poměrnou část, jestliže pracovní poměr netrvá nepřetržitě po dobu celého kalendářního roku. Za odpracovaný se považuje den, v němž zaměstnanec odpracoval převážnou část své směny; části směn odpracované v různých dnech se nesčítají. Poměrná část dovolené činí za každý celý kalendářní měsíc nepřetržitého trvání téhož pracovního poměru jednu dvanáctinu dovolené za každý kalendářní rok.

Zaměstnanec, jemuž nevznikl nárok na dovolenou za kalendářní rok ani na její poměrnou část, protože nekonal v kalendářním roce u téhož zaměstnavatele práci alespoň 60 dnů, náleží dovolená za odpracované dny v délce jedné dvanáctiny dovolené za kalendářní rok za každých 22 odpracovaných dnů v příslušném kalendářním roce.

Pokud však bude se zaměstnancem uzavřena dohoda o pracovní činnosti, platí podle ustanovení § 233 zákoníku práce, že na základě uzavřených dohod jsou zaměstnavatelé kromě jiného povinen poskytovat zaměstnancům za vykonanou práci sjednanou odměnu, která je hodnotou v dohodě o pracovní činnosti. Nárok na dovolenou lze v tomto případě se zaměstnancem sjednat přímo v dohodě o pracovní činnosti, jinak zaměstnanci nárok na dovolenou na závěrnu nevznikne. Nárok na dovolenou však nelze dohodnout pro zaměstnance příznivěji, než je nárok na dovolenou vyplývající z pracovního poměru.

Nárok na příspěvek na bydlení

V poslední době se mluví o tom, že se bude deregulovat nájemné. Jde v podstatě ale o zvyšování nájemného pro řadu z nás. Mnozí lidé to ale nebudou moci finančně utáhnout. Jak nám pomůže stát a za jakých podmínek budeme mít na takovou pomoc nárok?

Příspěvek na bydlení se poskytuje už dnes podle zákona o státní sociální podpoře, a to bez ohledu na to, jakým bytě oprávněná osoba bydlí, zda jde o nájemní byt (obecní, družstevní, v soukromém vlastnictví) nebo zda jde o vlastní byt či ve vlastním domě a jaké jsou skutečné náklady na bydlení. Dávkou se přispívá na náklady bydlení rodinám nebo jednotlivcům s příjmy do 1,6násobku životního minima, tj. pouze s nízkými příjmy. S rostoucím příjmem dávka klesá, přičemž minimální výše činí 50,- Kč měsíčně. Jde o celostátní sociální dávku závislou na konkrétní výši příjmu rodiny a vztahenou ke společensky uznaným minimálním nákladům na domácnost (daným částkami životního minima) diferencovaným podle velikosti domácnosti. Je třeba zdůraznit, že částky životního minima potřebné k zajištění nezbytných nákladů na domácnost mají širší rozsah, protože obsahují jak náklady na bydlení, tak i ostatní výdaje spojené s chodem domácnosti.

bydlení (než jsou společensky uznané minimální náklady na domácnost) těm, kteří by nemohli ani přiměřené náklady svého

Kaleidoskop**■ Nová možnost pracovního vzdělávání pro osoby s mentálním postižením**

V Ústavu sociální péče Střelice u Brna pro mentálně postiženou mládež byl začátkem roku otevřen kurz Předprofesní přípravy. Jedná se o pracovní vzdělávání osob s mentálním postižením. Mezi specializace patří např. výroba košíkářského zboží, tkání koberců a gobelinů, práce v keramické dílně, zpracování ovčího rouna, mandlování prádla. Přihlášky je možné podat na Krajském úřadě Jihomoravského kraje, odboru sociálních věcí a zdravotnictví, Žerotínovo nám. 3/5, 601 82 Brno, u sl. Kloudové, tel. 541 652 150. Blížší informace na web.iol.cz/uspstrelice.iol.cz nebo na tel. č. 547 422 817, sl. Matoušková.

■ Rod ženský

Nakladatelství Slon vydalo ve spolupráci s Gender Studies knihu s názvem Rod ženský. Podtitulem knihy je „Kdo jsme, odkud jsme přišly, kam jdeme?“. Publikace je koncipována jako prolínání originálních vědeckých studií současných českých autorek a autorů, útržků korespondujících myšlenkových koncepcí světových autorů a autentických životních příběhů žen napříč historií. Kniha připravily k vydání Alena a Olga Vodákovy.

■ Nová pracoviště České správy sociálního zabezpečení

Slavnostní otevření OSSZ ve Frýdku-Místku

FOTO ARCHIV MPSV

Za účasti náměstka ministra práce a sociálních věcí Jiřího Hofmana a ústředního ředitele ČSSZ Jiřího Hoidekra bylo 22. ledna 2004 slavnostně otevřeno nové pracoviště České správy sociálního zabezpečení v Praze 8, Trojské ulici č. p. 1997/13a. V budově je moderní klientské centrum a celý komplex pracovišť pro PSSZ, ÚP Praha 8, OSSZ Praha - západ a FÚ Praha 8. O čtyři dny později bylo také slavnostně otevřeno nové pracoviště Okresní správy sociálního zabezpečení Frýdek-Místek. Od konce loňského roku sídlí v samém centru města, ve zrekonstruované budově v Palackého ulici č. p. 115.

■ Průvodce zaměstnavatele oblasti sociální ochrany

Vychází zřejmě nepostradatelná publikace pro všechny, kteří mají v organizacích na starosti mzdrovou a osobní agendu. Tato publikace s názvem „Průvodce zaměstnavatele oblasti sociální ochrany“ se skutečně snaží být manuálem pro všechny, kteří se potřebují orientovat ve složitém předivu měnících se sociálních předpisů. Je možné si ji objednat u BMSS-START, s.r.o., Starodubecská 43/9, 107 00 Praha 10-Dubeč, tel. a fax: 271736695, e-mail: info@bmss.cz.

Evropský sociální fond a možnosti rozvoje politiky zaměstnanosti v České republice

Vstupem do Evropské unie (EU) se České republice otevře možnost využívat prostředky ze čtyř strukturálních fondů, jejichž prostřednictvím je realizována politika hospodářské a sociální soudržnosti. Společným posláním těchto fondů je snižovat rozdíly v životní a ekonomické úrovni, které existují mezi obyvateli a regiony v EU. Jedná se o Evropský fond regionálního rozvoje (ERDF), Evropský zemědělský podpůrný a záruční fond (EAGGF), Finanční nástroj na podporu rybolovu (FIFG) a v neposlední řadě o Evropský sociální fond (ESF).

Pro potřeby čerpání pomoci ze strukturálních fondů jsou regiony v zemích EU rozděleny na tzv. regiony soudržnosti (NUTS II). Pro toto členění je zásadní zejména počet obyvatel a rozloha daného území. Regiony NUTS II se dále dělí dle míry dosažené hospodářské a sociální úrovně na tři typy, to zv. Cílů, v jejichž rámci jsou určena pravidla pro čerpání prostředků z výše zmíněných fondů.

V rámci Cíle 1 je podporován rozvoj nejchudších regionů EU, kde je HDP na obyvatele nižší než 75 % průměru EU. Česká republika je celkově rozdělena na osm regionů soudržnosti NUTS II, z toho sedm má nárok na finanční podporu v rámci plnění Cíle 1. Výjimkou je Praha, jejíž HDP na obyvatele přesahuje v porovnání s unijním průměrem 120 %. Cíl 2 se zaměřuje na hospodářskou a společenskou konverzaci oblastí, které čeli strukturálnímu obtížím. V České republice se jedná o část území Prahy, na kterém sídlí cca 31 % obyvatel hlavního města. Cíl 3 je zaměřen na adaptaci a modernizaci politiky a systémového vzdělávání, školení a zaměstnanosti. V České republice spadá pod tento cíl celé území Prahy.

Podpora je poskytována podle konkrétních požadavků regionů. Základním dokumentem v České republice je Národní rozvojový plán, pokryvající území Cíle 1, který tvoří rámec pro Společný regionální operační program (SROP) a čtyři sektoriální operační programy (OP Průmysl a podnikání, OP Infrastruktura, OP Rozvoj lidských zdrojů a OP Rozvoj venkova a multifunkční zemědělství). Cíl 2 a 3 pokryvají tzv. Jednotné programové dokumenty.

Podpora z Evropského sociálního fondu

ESF je finanční nástroj EU, s jehož pomocí je od roku 2000 realizována Evropská strategie zaměstnanosti, která je založena na čtyřech následujících pilířích: zaměstnatelnost, podpora podnikání, adaptabilita pracovních sil a rovné příležitosti na trhu práce.

Podpora je poskytována podle konkrétních požadavků a priorit regionů. Tyto priority jsou definovány v programových dokumentech, pro Cíl 1 je tímto dokumentem Operační program Rozvoj lidských zdrojů (OP R LZ) a pro Cíl 3 Jednotný programový dokument pro Cíl 3 - hl. m. Praha (JPD Cíl 3), které představují základ pro čerpání finančních prostředků z ESF v programovém období 2004-2006. Na realizaci OP R LZ má Česká republika ve zkráceném programovacím období 2004-2006 vyčleněno cca 422 milionů EUR (13,5 mld. Kč) a na realizaci JPD Cíl 3 zaokrouhleně 117,5 milionů EUR (3,76 mld. Kč).

OP R LZ i JPD Cíl 3 budou implementovány na partnerském principu. Celkovou odpovědnost má MPSV jako řídící orgán programu. Řídícím orgánem byl na MPSV ustanoven Odbor pro řízení pomoci z ESF. Odpovědnost za implementaci opatření bude řídícím orgánem delegována na příslušná partnerská ministerstva podle zaměření jednotlivých

prohloubí celoživotní vzdělávání, zvýší informační gramotnost, rozšíří pro veřejnost dostupnost k informačním technologiím a podpoří malé a střední podnikání.

5. Zvyšování nabídky pracovních sil a podpora aktívního stárnutí

MPSV upraví systémy dávek státní sociální podpory a dávek sociální péče. Cílem je zvýšit racionalitu systému, adresnost výdajů, motivaci příjemců dávek k práci a omezit zneužívání systému. Hlavním principem bude individuální hodnocení sociální situace a posuzování ochoty obstarat si prostředky obživy vlastním přičiněním.

4. Podpora rozvoje lidského kapitálu a celoživotního vzdělávání

Vzdělávání a odborná příprava pro život ve společnosti založené na znalostech je jedním z hlavních cílů vlády. Tuto oblasti by měl upravovat „Program realizace strategie rozvoje lidských zdrojů pro ČR“, který

ho života - hlavně prostřednictvím poskytování služeb péče o děti a další závislé osoby a usnadňování návratu do zaměstnanosti.

7. Podpora integrace osob znevýhodněných na trhu práce a boj proti jejich diskriminaci

Podpora bude spočívat především ve zvýšení jejich zaměstnatelnosti, zvyšování pracovních příležitostí a v prevenci všech forem diskriminace.

8. Zajistit, aby se využívalo pracovat prostřednictvím zvyšování atraktivity práce

MPSV bude při realizaci politiky zaměstnanosti koordinovat všechny příslušné resorty a sociální partnery při snaze zatraktivnit práci. Zároveň budou upraveny systémy dávek státní sociální podpory a dávek sociální péče.

9. Transformovat práci načerpat na rádné zaměstnanost

MPSV bude koordinovat jednotlivé resorty a sociální partnery při podpoře účasti žen na trhu práce s cílem snížit rozdíly v mřeži nezaměstnanosti a v odměňování mužů a žen. Zvláštní pozornost bude věnována sladění práce a rodinného

Přímý dopad na potlačení nelegální práce bude mít předložený návrh na snížení daně z příjmu právnických osob, a to ze současných 31 % až na 24 %. Situaci by mohly vylepšit také další kroky, které vedou k zjednodušení podnikatelského prostředí: nová úprava problematiky úpadku podniku, legislativní úprava, která urychlí zápis do obchodního rejstříku, novela živnostenského zákona apod.

10. Řešení regionálních nerovností v zaměstnanosti

Bude podporován potenciál pro tvorbu pracovních míst na místní úrovni včetně potenciálu sociální ekonomiky. Podpora se zaměří na tvorbu vhodných podmínek pro aktivity soukromého sektoru a investice do zaostávajících regionů. MPSV se zaměří také na efektivní využití finančních prostředků, a to jak využití prostředků ve státním rozpočtu, tak prostředků Evropského sociálního fondu.

Ve druhém okruhu, který je zaměřen na cílové skupiny jednotlivců, budou podporovány výhradně takové aktivity, které jsou prováděny v národním měřítku a které se zaměří na vybrané cílové skupiny, u nichž riziko sociálního vydělení nemá jen regionální charakter, ale dopadá na celou společnost v podobě negativních externalit.

Opatření 2.2 Rovně příležitosti pro ženy a muže na trhu práce

Opatření přispívá k odstraňování stále přetrvávající nerovnosti, resp. diskriminace obou poloh, zejména žen, a podporí naplnění principu rovnosti mužů a žen v praxi. Aktivity opatření směřují k posílení účasti žen na trhu práce, vyžadují však i podporu a rozvoj sociálních služeb a systémovou podporu budování kapacity poskytovatelů služeb zaměřených na péči o děti a seniory.

Opatření 3.3 Rozvoj dalšího profesního vzdělávání

Opatření je zaměřeno na rozvoj nabídky dalšího profesního vzdělávání systémovým způsobem a na zavedení klíčových systémových mechanizmů z této oblasti. Realizace opatření přispívá k vybudování systému uznávaných kvalifikací, který by propojoval vzdělávací a zaměstnavatelskou sféru, motivoval zaměstnavatele a další sociální partnery, aby se zapojili do tvorby obsahu i metod vzdělávání a požadavků na jeho certifikaci. Cílovými skupinami opatření jsou MPSV, další orgány státní správy, kraje, obce, vzdělávací a poradenské instituce, profesní sdružení, zástupci zaměstnavatelů a dalších sociálních partnerů, nestátní neziskové organizace poskytující další profesní vzdělávání, lektori a konzultanti, učitelé, metodici a řídící pracovníci škol i institucí vzdělávání dospělých, odborníci z výzkumných pracovišť, odborníci úřadů práce, odborníci úřadů státní správy a samosprávy, odborníci zaměstnavatelských a odborových svazů.

Opatření 4.1 Zvýšení adaptability

zaměstnavatelů a zaměstnanců na změny ekonomických a technologických podmínek, podpora konkurenčeschopnosti

Opatření se zaměří na rozvoj odborných znalostí a kompetencí a na rozšířování a zvyšování kvalifikace zaměstnavatelů i zaměstnanců ve vazbě na probíhající strukturální změny realizací odpovídajících programů odborného vzdělávání včetně vzdělávání v oblasti informačních technologií, udržitelného rozvoje a podpory zdraví na pracovišti. Cílovými skupinami jsou zaměstnanci, zaměstnavatelé a zájemci o zahájení podnikání.

Co se týče JPD Cíl 3, jsou v gesci SSZ opatření 1.1 Rozšíření a zvýšení adresnosti aktivní politiky zaměstnanosti a opatření 2.2 Sladění rodinného a pracovního života (opatření 2.2 bude realizováno ve spolupráci s Magistrátem hl. m. Prahy). Tato opatření obsahují obdobné aktivity jako opatření navržené v OP R LZ a jsou rovněž zacílena na obdobné cílové skupiny osob s tím, že respektují specifika hl. m. Prahy.

Další informace týkající se ESF a programových dokumentů je možno nalézt na internetových stránkách MPSV (www.mpsv.cz).

Ing. NADĚŽDA HOLMANOVÁ
SPRÁVA SLUŽEB ZAMĚSTNANOSTI
ODBOR IMPLEMENTACE PROGRAMŮ ESF

Cíle a postupy ke snížení nezaměstnanosti

Dokončení ze strany 1

3. Řešení změn a posilování mobility a adaptability na trhu práce

MPSV bude ve spolupráci s většinou příslušnými resorty a se sociálními partnery podporovat adaptabilitu zaměstnanců a zaměstnavatelů na změny na trhu práce. MPSV připraví návrh nového zákoníku práce a předloží návrh nového zákoníku o inspekci práce. Ten by měl vytvořit nový systém nezávislého, komplexního a efektivního státního dozoru nad dodržováním pracovních předpisů, a dosáhnout tak podstatného snížení výskytu pracovních úrazů a nemocí z povolání.

4. Podpora rozvoje lidského kapitálu a celoživotního vzdělávání

Vzdělávání a odborná příprava pro život ve společnosti založené na znalostech je jedním z hlavních cílů vlády. Tuto oblasti by měl upravovat „Program realizace strategie rozvoje lidských zdrojů pro ČR“, který

zvyšuje informační gramotnost, rozšíří pro veřejnost dostupnost k informačním technologiím a podpoří malé a střední podnikání.

7. Podpora integrace osob znevýhodněných na trhu práce a boj proti jejich diskriminaci

Podpora bude spočívat především ve zvýšení jejich zaměstnatelnosti, zvyšování pracovních příležitostí a v prevenci všech forem diskriminace.

8. Zajistit, aby se využívalo pracovat prostřednictvím zvyšování atraktivity práce

MPSV bude při realizaci politiky zaměstnanosti koordinovat všechny příslušné resorty a sociální partnery při snaze zatraktivnit práci. Zároveň budou upraveny systémy dávek státní sociální podpory a dávek sociální péče.

9. Transformovat práci načerpat na rádné zaměstnanost

MPSV bude koordinovat jednotlivé resorty a sociální partnery při podpoře účasti žen na trhu práce s cílem snížit rozdíly v mřeži nezaměstnanosti a v odměňování mužů a žen. Zvláštní pozornost bude věnována sladění práce a rodinného

Přímý dopad na potlačení nelegální práce bude mít předložený návrh na snížení daně z příjmu právnických osob, a to ze současných 31 % až na 24

Obchodní řetězce nesmí jednat se zaměstnanci jako se zbožím

Flexibilní pracovní síly začínají být trendem

Stále více společností začíná po vzoru zemí EU využívat moderních a flexibilních forem zaměstnávání pracovníků. O poskytování této služby v České republice, jejím využití, budoucnosti si nás informoval prezident české Asociace poskytovatelů personálních služeb a generální ředitel personální agentury START Martin Štefánek.

Kolik lidí ročně zaměstnáte flexibilní formou?

V roce 2003 naše společnost START prodala flexibilní formou na českém trhu práce kolem šesti milionů odpracovaných hodin a zaměstnala tímto způsobem kolem 44 tisíc lidí. Nepracovali však na plný úvazek, ale dle potřeby našich klientů.

V čem je tato forma spolupráce pro podniky výhodná?

Podniky nemusí za zaměstnance platit odvody, nemají problémy s výpovědi a výplatou odstupného, nejsou pod tlakem odborových organizací. Z hlediska podniků, které nedokázaly přesně odhadnout vývoj na trhu, kolik ziskají zakázkou a jaký budou mít odbyt, je flexibilní pracovní síla prakticky bez rizik. Služeb personální agentury může podnik využít nejen při náboru pracovních sil ale také při jejich propouštění. S přechodným zaměstnáváním je spojen projekt, který věnuje maximální pozornost propouštění pracovníků.

Když jste v jednom rozboru řekl, že nejvíce přechodných zaměstnanců dodáváte obchodním řetězcům. Platí to i dnes?

V poslední době zajišťujeme převážně pracovníky výrobcům elektroniky a autodílů, administrativě nebo bankám. Zájem ze strany obchodních řetězců sice stále trvá, stále potřebují

pokladní, pracovníky na vybalování zboží a doplňování do regálů, na výpomoc při inventurách apod. S většinou obchodních řetězců však již odmítáme spolupracovat, protože často vytvářejí svým i takto poskytnutým flexibilním pracovníkům velmi nepříznivé a mnohdy až nelidské pracovní podmínky.

Můžete své výhrady vůči obchodním řetězcům upřesnit?

Nechtějí platit řádné odvody ze sociálního a zdravotního pojištění za zaměstnance, tím tlačí agentury k velmi nízkým cenám, do kterých se s rádnými odvody ze mzdy nemohou vejit.

Pak nezbývá nic jiného, než obměnit zaměstnance po odpracovaných 100 hodinách formou dohod o provedení práce, což se ale obchodním řetězcům nelší. Proto si raději vyberou takovou agenturu, která stanovené limity překračuje, manipuluje s výpočtem mezd jednotlivými flexibilními pracovníky a tímto obchází zákon. Tak dochází k velkým daňovým únikům. Pokud tedy chceme jednat poctivě a platit všechny odvody, nemáme prakticky šanci s obchodními řetězci spolupracovat. Nepokládám totiž za přijatelné, aby např. hodinová mzda pokladní s hmotou odpovědností činila 35 Kč, což nebylo výjimkou ani v předvánočních stresech. Jsou to právě tzv. „studentské agentury“, které obchodním řetězcům

takové nezákonné služby poskytují a tímto staví celý trh práce v České republice do úplně jiné roviny. Vzniká zde zbytečná konkurence, kdy student, za kterého se neodvádí odvody, konkuruje cenou svojí práce nezaměstnanému, který tuto práci potřebuje daleko více, aby užil svoji rodinu. Jen pro zajímavost, ve státech EU pojmen studentských agentur neexistuje. K zamyšlení je i otázka, zdali by si takovéto jednání daný obchodní řetězec dovolil v zemi v níž pochází. Já sám jsem tvrdým odpůrcem daňových úlev při zaměstnávání pracovníků formou dohod o provedení práce a bojuji osobně za to, aby tato forma zaměstnání zcela vymizela z českého zákona práce, nebo byla alespoň legislativně upravena tak, aby z ní zaměstnavatel rádně odváděl veškeré poplatky.

Za jakých mzdových podmínek byste byl ochoten pokladní na přechodnou dobu obchodním řetězcům poskytnout?

Pokladní, která je flexibilní formou zaměstnaná přes naši agenturu, musí dostat min. 60 Kč a klient musí rádně platit odvody za každou odpracovanou hodinu, pokud pracovní poměr přesáhne sto zákoných hodin u dohody o provedení práce. Jako členové asociace, sdružující největší personálně poradenské agentury, si takový požadavek můžeme dovolit. Obchodní řetězce přece nemohou jednat s lidmi jako se zbožím, kterého tlačí cenu dolů, a nutí výrobce prodávat pod cenu výrobních nákladů. Asociace vznikla mimojiné i proto, aby podobným praktikám na českém trhu práce pomohla zabránit.

Roste zájem o přechodné zaměstnávání z strany uchazečů o práci?

Jejich zájem roste, ovšem češi nejsou ochotni dojíždět za prací nebo se kvůli zaměstnání stěhovat na druhý konec republiky. Mnohdy je v celni složité dostat pracovníka do zaměstnání z jednoho konce Prahy na druhý. Tam, kde mají podniky problém s nedostatkem zaměstnanců z místních zdrojů, ochotně nastupují Slováci, Ukrajinci, Poláci a jiní cizinci. Agentura Start má v České republice 20 poboček, sesterská organizace na Slovensku 6. Tam nám vždy zajistí potřebný počet lidí ochotných pracovat kdekoli, a my jim zde výřídíme veškerá povolení. Start zaměstnává ale pouze asi 2 % cizinců z celkového počtu flexibilní pracovní sily.

Spolupracujete s Úřady práce?

Některé úřady práce v nás celkem zbytečně vidí konkurenční, ale s mnohými výborně spolupracujeme. Společným cílem by měla být snaha minimalizovat počet nezaměstnaných a ušetřit státu výdaje na sociální dávky. Cílem personálních agentur není suplování činnosti Úřadů práce, nýbrž udržení zaměstnanosti a zaměstnatelnosti určité skupiny obyvatelstva prostřednictvím poskytování flexibilní pracovní sily. Je všeobecně známo, že nezaměstnaný ztrácí po 6 měsících pracovní návyky. Forma flexibilní práce by měla udržet pracovní návyky právě u lidí, kteří ztratili svoje zaměstnání a hledají nové.

Noviny do každé domácnosti

ČESKÝ DOMOV

www.ceskydomov.cz

Inzerujte v projektu „Český domov“

náklad více jak 1 500 000 měsíčně

pokrytí 70 % území ČR

distribuce přímo do schránek

nejlevnější inzerce

Info telefon: 224 816 821, mobil: 777 311 436

marketing

FINANCIAL DYNAMICS

Časopis přírodní lékař - Nutné pro zdraví!

objednávky předplatného na bezplatné telefonní lince: 800 10 44 10 nebo žádejte u svých trafikantů!

PŘÍRODNÍ LÉKAŘ

■ Homeopatie, léčba budoucnosti

■ ÚNOR 2004

■ Ročník 2 ■ Měsíčník ■ Cena 20 Kč

Nové trendy v léčbě rakoviny

Kurkuma, nedoceněný lék
Helena Růžičková

Rakovině čelila humorem

Nové životní pojištění s Filipem

• **EKONOMIK**
...spořící životní pojištění

• **FILIP PLUS**
...výhodné a bezpečné, podle vašich představ

• **FILIP VARIANT**
...životní pojištění připravované společně s partnerem MSBI

Soutěž o 100 zájezdů na ME ve fotbale!

ČPP
Česká podnikatelská pojišťovna, a.s.

■ PROGRAM „BEZPEČNÝ PODNIK“

System řízení bezpečnosti a ochrany zdraví při práci

Dlouholeté celosvětové zkušenosti a poznatky z oblasti řízení uplatňovaného v podnicích vedly k jednoznačnému závěru, že pokud není v podniku zaveden efektivní systém řízení, kterým bude zajištěna kvalita výrobků a služeb včetně ochrany životního prostředí, nelze zajistit dlouhodobou prosperitu podniku a jeho sanchi úspěch se svými výrobky na trhu. K tomu časem přistoupil i požadavek na systémový přístup k řízení bezpečnosti práce. Pád železné opony nepřinesl českým výrobcům jen větší možnosti uplatnit své výrobky na trzích Evropské unie, ale pro některé zároveň i poznání, že nezajištění odpovídajících pracovních podmínek pro zaměstnance včetně bezpečnosti při práci může znamenat, že ceny jejich výrobků budou označeny jako dumpingové a výrobce bude v důsledku toho z trhu výřazen. Takovéto chování je označováno jako sociální dumping, který v některých případech již vedl i k zániku podniku.

V Evropské unii je přeč o bezpečnosti a ochranu zdraví při práci považována za součást podnikové kultury, představující moderní způsob řízení podniku. Většina směrnic EU, kterými se členské státy řídí, se týká právě problematiky bezpečnosti práce. S povinnostmi, které z nich vyplývají, je management českých podniků již řadu let seznámen v podobě nových zákonů a nařízení vlády, které v rámci harmonizace českých právních předpisů s předpisy EU postupně vycházejí a nabývají účinnosti. Správná a účinná aplikace těchto předpisů vyžaduje, aby management podniku považoval požadavky k zajištění bezpečnosti práce za nedílnou součást svých rozhodovacích aktů a přijímal opatření, která s nimi nebudou v rozporu. K tomu by mělo napomoci zavedení systému řízení BOZP. Prosazování systémového přístupu k řízení podniků, který by pokryval jak oblast BOZP, tak i ochranu životního prostředí, se ve všech vyspělých zemích stává, nebo již je součástí státní politiky. Z toho důvodu je požadavek na uplatňování systémového přístupu k řízení podniků, při současném zajištění státem podmínek pro zavedení systému řízení BOZP, zakotven i v zásadách Národní politiky BOZP, schválené Usnesením vlády ČR č. 475/2003.

V zájmu naplnění požadavku na systémový přístup k řízení BOZP byl, na základě principů a zásad systémových norem (pro jakost a životní prostředí), vypracován v r. 1991 dokument OHSAS 18001, který je návodem k zavedení systému řízení BOZP v podniku. Certifikace podniků podle tohoto dokumentu je ale prováděna na komerčním základě, a tím tudiž určena jen omezenému počtu podniků, které mají dostatečné finanční prostředky. Výsledky kontrol podniků prováděných orgány státního odborného dozoru nad bezpečností práce napak dokládají, že nedostatky jsou zjištovány převážně v podnicích, které dostatek finančních prostředků na zajištění oblasti BOZP často nemají. Tlak Evropské unie a Mezinárodní organizace práce (ILO) na členské státy, aby vytvořily podmínky pro zlepšení celkové úrovni bezpečnosti práce ve svých podnicích tím, že jim poskytnou návody jak při zavedení systému řízení BOZP postupovat, vedly k tomu, že v řadě evropských zemí byly vypracovány postupy (programy), které managementu podniků umožnily dobrovolně a bezplatně zavést systém řízení BOZP. Ve snaze reagovat na požadavky Evropské unie a ILO a v zájmu zvýšení úrovně bezpečnosti práce v podnicích, která by následně vedla ke snížení úrazovosti a tím i nákladů s ní souvisejících, vláda České republiky již v závěru roku 1996 prostřednictvím Ministerstva práce a sociálních věcí oficiálně vyhlásila program „Bezpečný podnik“. Cílem programu bylo zavedení efektivního systému řízení bezpečnosti práce v podnicích, která by následně vedla ke snížení úrazovosti a tím i nákladů s ní souvisejících, vláda České republiky již v závěru roku 1996 prostřednictvím Ministerstva práce a sociálních věcí oficiálně vyhlásila program „Bezpečný podnik“. Cílem programu bylo zavedení efektivního systému řízení bezpečnosti práce v podnicích, která by následně vedla ke snížení úrazovosti a tím i nákladů s ní souvisejících, vláda České republiky již v závěru roku 1996 prostřednictvím Ministerstva práce a sociálních věcí oficiálně vyhlásila program „Bezpečný podnik“. Cílem programu bylo zavedení efektivního systému řízení bezpečnosti práce v podnicích, která by následně vedla ke snížení úrazovosti a tím i nákladů s ní souvisejících, vláda České republiky již v závěru roku 1996 prostřednictvím Ministerstva práce a sociálních věcí oficiálně vyhlásila program „Bezpečný podnik“. Cílem programu bylo zavedení efektivního systému řízení bezpečnosti práce v podnicích, která by následně vedla ke snížení úrazovosti a tím i nákladů s ní souvisejících, vláda České republiky již v závěru roku 1996 prostřednictvím Ministerstva práce a sociálních věcí oficiálně vyhlásila program „Bezpečný podnik“. Cílem programu bylo zavedení efektivního systému řízení bezpečnosti práce v podnicích, která by následně vedla ke snížení úrazovosti a tím i nákladů s ní souvisejících, vláda České republiky již v závěru roku 1996 prostřednictvím Ministerstva práce a sociálních věcí oficiálně vyhlásila program „Bezpečný podnik“. Cílem programu bylo zavedení efektivního systému řízení bezpečnosti práce v podnicích, která by následně vedla ke snížení úrazovosti a tím i nákladů s ní souvisejících, vláda České republiky již v závěru roku 1996 prostřednictvím Ministerstva práce a sociálních věcí oficiálně vyhlásila program „Bezpečný podnik“. Cílem programu bylo zavedení efektivního systému řízení bezpečnosti práce v podnicích, která by následně vedla ke snížení úrazovosti a tím i nákladů s ní souvisejících, vláda České republiky již v závěru roku 1996 prostřednictvím Ministerstva práce a sociálních věcí oficiálně vyhlásila program „Bezpečný podnik“. Cílem programu bylo zavedení efektivního systému řízení bezpečnosti práce v podnicích, která by následně vedla ke snížení úrazovosti a tím i nákladů s ní souvisejících, vláda České republiky již v závěru roku 1996 prostřednictvím Ministerstva práce a sociálních věcí oficiálně vyhlásila program „Bezpečný podnik“. Cílem programu bylo zavedení efektivního systému řízení bezpečnosti práce v podnicích, která by následně vedla ke snížení úrazovosti a tím i nákladů s ní souvisejících, vláda České republiky již v závěru roku 1996 prostřednictvím Ministerstva práce a sociálních věcí oficiálně vyhlásila program „Bezpečný podnik“. Cílem programu bylo zavedení efektivního systému řízení bezpečnosti práce v podnicích, která by následně vedla ke snížení úrazovosti a tím i nákladů s ní souvisejících, vláda České republiky již v závěru roku 1996 prostřednictvím Ministerstva práce a sociálních věcí oficiálně vyhlásila program „Bezpečný podnik“. Cílem programu bylo zavedení efektivního systému řízení bezpečnosti práce v podnicích, která by následně vedla ke snížení úrazovosti a tím i nákladů s ní souvisejících, vláda České republiky již v závěru roku 1996 prostřednictvím Ministerstva práce a sociálních věcí oficiálně vyhlásila program „Bezpečný podnik“. Cílem programu bylo zavedení efektivního systému řízení bezpečnosti práce v podnicích, která by následně vedla ke snížení úrazovosti a tím i nákladů s ní souvisejících, vláda České republiky již v závěru roku 1996 prostřednictvím Ministerstva práce a sociálních věcí oficiálně vyhlásila program „Bezpečný podnik“. Cílem programu bylo zavedení efektivního systému řízení bezpečnosti práce v podnicích, která by následně vedla ke snížení úrazovosti a tím i nákladů s ní souvisejících, vláda České republiky již v závěru roku 1996 prostřednictvím Ministerstva práce a sociálních věcí oficiálně vyhlásila program „Bezpečný podnik“. Cílem programu bylo zavedení efektivního systému řízení bezpečnosti práce v podnicích, která by následně vedla ke snížení úrazovosti a tím i nákladů s ní souvisejících, vláda České republiky již v závěru roku 1996 prostřednictvím Ministerstva práce a sociálních věcí oficiálně vyhlásila program „Bezpečný podnik“. Cílem programu bylo zavedení efektivního systému řízení bezpečnosti práce v podnicích, která by následně vedla ke snížení úrazovosti a tím i nákladů s ní souvisejících, vláda České republiky již v závěru roku 1996 prostřednictvím Ministerstva práce a sociálních věcí oficiálně vyhlásila program „Bezpečný podnik“. Cílem programu bylo zavedení efektivního systému řízení bezpečnosti práce v podnicích, která by následně vedla ke snížení úrazovosti a tím i nákladů s ní souvisejících, vláda České republiky již v závěru roku 1996 prostřednictvím Ministerstva práce a sociálních věcí oficiálně vyhlásila program „Bezpečný podnik“. Cílem programu bylo zavedení efektivního systému řízení bezpečnosti práce v podnicích, která by následně vedla ke snížení úrazovosti a tím i nákladů s ní souvisejících, vláda České republiky již v závěru roku 1996 prostřednictvím Ministerstva práce a sociálních věcí oficiálně vyhlásila program „Bezpečný podnik“. Cílem programu bylo zavedení efektivního systému řízení bezpečnosti práce v podnicích, která by následně vedla ke snížení úrazovosti a tím i nákladů s ní souvisejících, vláda České republiky již v závěru roku 1996 prostřednictvím Ministerstva práce a sociálních věcí oficiálně vyhlásila program „Bezpečný podnik“. Cílem programu bylo zavedení efektivního systému řízení bezpečnosti práce v podnicích, která by následně vedla ke snížení úrazovosti a tím i nákladů s ní souvisejících, vláda České republiky již v závěru roku 1996 prostřednictvím Ministerstva práce a sociálních věcí oficiálně vyhlásila program „Bezpečný podnik“. Cílem programu bylo zavedení efektivního systému řízení bezpečnosti práce v podnicích, která by následně vedla ke snížení úrazovosti a tím i nákladů s ní souvisejících, vláda České republiky již v závěru roku 1996 prostřednictvím Ministerstva práce a sociálních věcí oficiálně vyhlásila program „Bezpečný podnik“. Cílem programu bylo zavedení efektivního systému řízení bezpečnosti práce v podnicích, která by následně vedla ke snížení úrazovosti a tím i nákladů s ní souvisejících, vláda České republiky již v závěru roku 1996 prostřednictvím Ministerstva práce a sociálních věcí oficiálně vyhlásila program „Bezpečný podnik“. Cílem programu bylo zavedení efektivního systému řízení bezpečnosti práce v podnicích, která by následně vedla ke snížení úrazovosti a tím i nákladů s ní souvisejících, vláda České republiky již v závěru roku 1996 prostřednictvím Ministerstva práce a sociálních věcí oficiálně vyhlásila program „Bezpečný podnik“. Cílem programu bylo zavedení efektivního systému řízení bezpečnosti práce v podnicích, která by následně vedla ke snížení úrazovosti a tím i nákladů s ní souvisejících, vláda České republiky již v závěru roku 1996 prostřednictvím Ministerstva práce a sociálních věcí oficiálně vyhlásila program „Bezpečný podnik“. Cílem programu bylo zavedení efektivního systému řízení bezpečnosti práce v podnicích, která by následně vedla ke snížení úrazovosti a tím i nákladů s ní souvisejících, vláda České republiky již v závěru roku 1996 prostřednictvím Ministerstva práce a sociálních věcí oficiálně vyhlásila program „Bezpečný podnik“. Cílem programu bylo zavedení efektivního systému řízení bezpečnosti práce v podnicích, která by následně vedla ke snížení úrazovosti a tím i nákladů s ní souvisejících, vláda České republiky již v závěru roku 1996 prostřednictvím Ministerstva práce a sociálních věcí oficiálně vyhlásila program „Bezpečný podnik“. Cílem programu bylo zavedení efektivního systému řízení bezpečnosti práce v podnicích, která by následně vedla ke snížení úrazovosti a tím i nákladů s ní souvisejících, vláda České republiky již v závěru roku 1996 prostřednictvím Ministerstva práce a sociálních věcí oficiálně vyhlásila program „Bezpečný podnik“. Cílem programu bylo zavedení efektivního systému řízení bezpečnosti práce v podnicích, která by následně vedla ke snížení úrazovosti a tím i nákladů s ní souvisejících, vláda České republiky již v závěru roku 1996 prostřednictvím Ministerstva práce a sociálních věcí oficiálně vyhlásila program „Bezpečný podnik“. Cílem programu bylo zavedení efektivního systému řízení bezpečnosti práce v podnicích, která by následně vedla ke snížení úrazovosti a tím i nákladů s ní souvisejících, vláda České republiky již v závěru roku 1996 prostřednictvím Ministerstva práce a sociálních věcí oficiálně vyhlásila program „Bezpečný podnik“. Cílem programu bylo zavedení efektivního systému řízení bezpečnosti práce v podnicích, která by následně vedla ke snížení úrazovosti a tím i nákladů s ní souvisejících, vláda České republiky již v závěru roku 1996 prostřednictvím Ministerstva práce a sociálních věcí oficiálně vyhlásila program „Bezpečný podnik“. Cílem programu bylo zavedení efektivního systému řízení bezpečnosti práce v podnicích, která by následně vedla ke snížení úrazovosti a tím i nákladů s ní souvisejících, vláda České republiky již v závěru roku 1996 prostřednictvím Ministerstva práce a sociálních věcí oficiálně vyhlásila program „Bezpečný podnik“. Cílem programu bylo zavedení efektivního systému řízení bezpečnosti práce v podnicích, která by následně vedla ke snížení úrazovosti a tím i nákladů s ní souvisejících, vláda České republiky již v závěru roku 1996 prostřednictvím Ministerstva práce a sociálních věcí oficiálně vyhlásila program „Bezpečný podnik“. Cílem programu bylo zavedení efektivního systému řízení bezpečnosti práce v podnicích, která by následně vedla ke snížení úrazovosti a tím i nákladů s ní souvisejících, vláda České republiky již v závěru roku 1996 prostřednictvím Ministerstva práce a sociálních věcí oficiálně vyhlásila program „Bezpečný podnik“. Cílem programu bylo zavedení efektivního systému řízení bezpečnosti práce v podnicích, která by následně vedla ke snížení úrazovosti a tím i nákladů s ní souvisejících, vláda České republiky již v závěru roku 1996 prostřednictvím Ministerstva práce a sociálních věcí oficiálně vyhlásila program „Bezpečný podnik“. Cílem programu bylo zavedení efektivního systému řízení bezpečnosti práce v podnicích, která by následně vedla ke snížení úrazovosti a tím i nákladů s ní souvisejících, vláda České republiky již v závěru roku 1996 prostřednictvím Ministerstva práce a sociálních věcí oficiálně vyhlásila program „Bezpečný podnik“. Cílem programu bylo zavedení efektivního systému řízení bezpečnosti práce v podnicích, která by následně vedla ke snížení úrazovosti a tím i nákladů s ní souvisejících, vláda České republiky již v závěru roku 1996 prostřednictvím Ministerstva práce a sociálních věcí oficiálně vyhlásila program „Bezpečný podnik“. Cílem programu bylo zavedení efektivního systému řízení bezpečnosti práce v podnicích, která by následně vedla ke snížení úrazovosti a tím i nákladů s ní souvisejících, vláda České republiky již v závěru roku 1996 prostřednictvím Ministerstva práce a sociálních věcí oficiálně vyhlásila program „Bezpečný podnik“. Cílem programu bylo zavedení efektivního systému řízení bezpečnosti práce v podnicích, která by následně vedla ke snížení úrazovosti a tím i nákladů s ní souvisejících, vláda České republiky již v závěru roku 1996 prostřednictvím Ministerstva práce a sociálních věcí oficiálně vyhlásila program „Bezpečný podnik“. Cílem programu bylo zavedení efektivního systému řízení bezpečnosti práce v podnicích, která by následně vedla ke snížení úrazovosti a tím i nákladů s ní souvisejících, vláda České republiky již v závěru roku 1996 prostřednictvím Ministerstva práce a sociálních věcí oficiálně vyhlásila program „Bezpečný podnik“. Cílem programu bylo zavedení efektivního systému řízení bezpečnosti práce v podnicích, která by následně vedla ke snížení úrazovosti a tím i nákladů s ní souvisejících, vláda České republiky již v závěru roku 1996 prostřednictvím Ministerstva práce a sociálních věcí oficiálně vyhlásila program „Bezpečný podnik“. Cílem programu bylo zavedení efektivního systému řízení bezpečnosti práce v podnicích, která by následně vedla ke snížení úrazovosti a tím i nákladů s ní souvisejících, vláda České republiky již v závěru roku 1996 prostřednictvím Ministerstva práce a sociálních věcí oficiálně vyhlásila program „Bezpečný podnik“. Cílem programu bylo zavedení efektivního systému řízení bezpečnosti práce v podnicích, která by následně vedla ke snížení úrazovosti a tím i nákladů s ní souvisejících, vláda České republiky již v závěru roku 1996 prostřednictvím Ministerstva práce a sociálních věcí oficiálně vyhlásila program „Bezpečný podnik“. Cílem programu bylo zavedení efektivního systému řízení bezpečnosti práce v podnicích, která by následně vedla ke snížení úrazovosti a tím i nákladů s ní souvisejících, vláda České republiky již v závěru roku 1996 prostřednictvím Ministerstva práce a sociálních věcí oficiálně vyhlásila program „Bezpečný podnik“. Cílem programu bylo zavedení efektivního systému řízení bezpečnosti práce v podnicích, která by následně vedla ke snížení úrazovosti a tím i nákladů s ní souvisejících, vláda České republiky již v závěru roku 1996 prostřednictvím Ministerstva práce a sociálních věcí oficiálně vyhlásila program „Bezpečný podnik“. Cílem programu bylo zavedení efektivního systému řízení bezpečnosti práce v podnicích, která by následně vedla ke snížení úrazovosti a tím i nákladů s ní souvisejících, vláda České republiky již v závěru roku 1996 prostřednictvím Ministerstva práce a sociálních věcí oficiálně vyhlásila program „Bezpečný podnik“. Cílem programu by

„Euronovela“ zákoníku práce - nejen o definici sexuálního obtěžování

Dokončení ze strany 1

Nebo z důvodu náhrady dočasně nepřítomného zaměstnance po dobu jeho překážek v práci (např. při dlouhodobé nemoci, při mateřské a rodičovské dovolené). Třetí výjimkou jsou vážné provozní důvody na straně zaměstnavatele nebo důvody spočívající v zvláštní povaze práce, kterou má zaměstnanec vykonávat.

Jestliže zaměstnanec neoznámí zaměstnavatele, že trvá na tom, aby ho uplynutí původně sjednané doby dále zaměstnával, jeho pracovní poměr skončí uplynutím sjednané doby.

Novela zákoníku práce obsahuje i další změny. Nová úprava tzv. konkurenční doložky stanoví, že zaměstnavatel budou moci uzavírat se zaměstnanci dohodu, která by omezovala výkon jejich výdělečné činnosti po skončení pracovního poměru v souvislosti s možným konkurenčním jednáním vůči bývalému zaměstnavateli, přičemž jinu bude poskytováno peněžité vyrovnaní. Plnění smluvního závazku je zajištěno smluvní povinností zaměstnance zaplatit zaměstnavateli sjednanou peněžitou částku v případě porušení závazku. Dohodu lze uzavřít jen s vymezeným okruhem zaměstnanců, kteří u zaměstnavatele získají takové informace, poznatky pracovních a technologických postupů, jejichž využití by mohlo zaměstnavateli závažným způsobem utížit jeho činnost. Byla-li v pracovní smlouvě sjednána zkušební doba, lze dohodu uzavřít až po jejím uplynutí.

Zákoník práce nově stanovuje, že výkon práv a povinností vyplývajících z pracovněprávních vztahů nesmí bez právního důvodu zasahovat do práv a opravněných zájmů účastníků pracovněprávního vztahu a nesmí být v rozporu s dobrými mravy. Za rozpor s dobrými mravy lze považovat i tzv. mobbing, cíl jednání spočívající v systematickém psychickém pronásledování nebo šikanování zaměst-

nance, které zpravidla směřuje k tomu, aby postižený zaměstnanec ukončil pracovněprávní vztah, jakož i postih či znevýhodnění zaměstnance za to, že se zákonným způsobem domáhá sám nebo za pomoc jiných zaměstnanců svých práv vyplývajících z pracovněprávního vztahu.

Důležitou změnou je i zrušení § 50 zákoníku práce, podle něhož zaměstnavatel mohl dát zaměstnanci se změnou pracovní schopnosti platné výpověď (kromě zákonom stanovených výjimek) jen s předchozím souhlasem příslušného úřadu práce.

Pode dosavadnímu znění § 50 může dát zaměstnavatel zaměstnanci se zdravotním postižením výpověď jen s předchozím souhlasem úřadu práce. Z tohoto důvodu zaměstnavatelé často nepřijímají zaměstnance se změnou pracovní schopnosti do pracovního poměru na dobu neurčitou, neboť se obávají, že by zaměstnance nemohli propustit ani v případě neuspokojivých pracovních výsledků, zdravotní nezpůsobilosti nebo nadbytečnosti.

Další podstatnou změnou v zákoníku práce je, že v kolektivní smlouvě bude možné sjednat, popřípadě ve vnitřním předpisu stanovit, že zaměstnanci, u něhož dochází k rozvázaní pracovního poměru výpověď danou zaměstnavateli ze zdravotních důvodů (§ 46 odst. 1 písm. d)) nebo dohodou z týchž důvodů, náleží při skončení pracovního poměru odstupné za podmínek a ve výši násobku průměrného výdělku stanovených kolektivní smlouvou nebo vnitřním předpisem. Není stanovena zákonná výše odstupného a ani povinnost toto odstupné poskytovat na základě zákona. Příslušný zaměstnavatel, popřípadě příslušný odborový orgán musí sami zvážit možnosti jednotlivých firem při jednání o zavedení tohoto - svým způsobem specifického - odstupného.

Po nabytí účinnosti novely by mělo dojít i k zpřes-

Ministr ve Výškově při návštěvě firmy BKR, s.r.o.

FOTO ARCHIV MPSV

nění dosavadního režimu zákazu práce s azbestem a zakotvení principu, podle něhož je zaměstnavatel povinen provádět úkoly v oblasti bezpečnosti a ochrany zdraví při práci především svým odborně způsobilým zaměstnancem, a nemá-li odborně způsobilého zaměstnance a není-li sám odborně způsobilý, je povinen zajistit provádění úkolů v prevenci rizik prostřednictvím jiné odborně způsobilé osoby (závnické nebo fyzické).

Prestávky v práci na jídlo a oddech by měly být zaměstnancům poskytovány nejpozději po 6 hodinách nepřetržité práce a nikoliv po čtyřech a půl hodině jako dosud - s výjimkou mladistvých, kdy se přestávka na jídlo a oddech poskytne po čtyřech a půl hodině nepřetržité práce v souladu s článkem 12 Směrnice Rady č. 94/34/ES.

Novela zákoníku práce

nabude účinnost 1. března 2004.

■ NEZAMĚSTNANOST V KRAJÍCH ČESKÉ REPUBLIKY - I.

Moravskoslezský kraj se nachází na severovýchodním území České republiky a v jejím rámci sousedí se Zlínským a Olomouckým krajem. Vně České republiky tvoří hranici s Polskem a se Slovenskem. Kraj zahrnuje okresy Bruntál, Frýdek-Místek, Karviná, Nový Jičín, Opava a Ostrava-město. Jedná se o tradiční industriální oblast s vysokým podílem tzv. „velkého“ průmyslu - především uhlíkového hornictví, metalurgie, těžkého strojírenství a chemie. Zejména centrální část kraje v okolí měst Ostrava, Havířov, Karviná a Frýdek-Místek, patří k nejhustěji osídleným oblastem České republiky.

Na 7 % její rozlohy žije nyní 12,4 % (1 262 660) obyvatel. Od roku 1990 probíhá v kraji rozsáhlá restrukturalizace hospodářské základny, která je provázena uvolňováním desetičtisíc zaměstnanců. Moravskoslezský kraj patří v rámci celé republiky ke strukturálně nejpostiženějším oblastem, pro něž je charakteristický razantní útlum těžkého průmyslu a a téma neustále se zvyšující nezaměstnanost. Intenzita jejího nárůstu byla zatím nejvýraznější v letech 1997 až 1999, kdy za třetí šest měsíců stouplo počet evidovaných uchazečů o zaměstnání o 57 013 (+155,5 %).

Moravskoslezský kraj má však i své silné stránky. Mezi ně lze zařadit např. systém vysokoškolského technického, ekonomického a humanitního vzdělávání - existence tří univerzit a soukromé Vysoké školy podnikání, a. s.; rozmanitost průmyslových odvětví; existenci mnoha vhodných objektů a pozemků pro nové investice, staré průmyslové areály vybavené infrastrukturou, tzv. brownfields, s možností jejich využití pro rozvoj nových podnikatelských aktivit; připravené a připravované průmyslové zóny; dostatečný potenciál kvalifikované, popřípadě v řadě oborů dobré rekvalifikovatelné pracovní síly využitelné při rozvoji nových ekonomických aktivit; postupně se zlepšující životní prostředí; pohoří Beskyd a Jeseníků – vhodné oblasti pro rozvoj podnikání v cestovním ruchu; výhodnou geografickou polohu z pohledu perspektivních dopravních tras; relativně hustou síť železniční a autobusové dopravy; letiště pro mezinárodní provoz v blízkosti centra kraje s výhledem výrazného rozvoje apod.

Práci hledají těžko i kvalifikovaní lidé

Negativní trendy ve vývoji moravskoslezské nezaměstnanosti, které až na několik málo výjimek (roky 2000 a zejména 2001) přetrvávají prakticky v celém dosavadním transformačním období, pokračovaly i v roce 2003. K 31. prosinci loňského roku evidovaly úřady práce Moravskoslezského kraje již celkem 106 304 osob - dosavadní historické maximum. Jestliže se občané kraje podílí na celkovém stavu obyvatel České republiky 12,4 %, v nezaměstnanosti jsou zastoupeni 19,6 %. Znamená to, že každý pátý nezaměstnaný v České republice je ze severní Moravy a Slez-

MORAVSKOSLEZSKÝ KRAJ

okres	počet uchazečů		z toho		nové hlášení uchazeči	vyřazení uchazeči	z toho umístění uchazeči	počet volných míst		počet uchazečů na jedno volné místo	v %	rozdíl proti min. měsíci v proc. bodech
	ke konci měsíce	rozdíl proti min. měsíci	absolventi	uchazeči ZPS				ke konci měsíce	rozdíl proti min. měsíci			
Bruntál	10 500	560	805	1 850	1 143	583	481	228	-60	46,1	19,1	0,9
Frýdek-Místek	17 331	659	1 892	2 618	1 796	1 137	823	291	-175	59,6	15,7	0,7
Karviná	27 861	803	2 517	3 194	2 261	1 458	1 015	339	-35	82,2	21,2	0,8
Nový Jičín	12 082	313	1 257	1 525	1 300	987	711	331	10	36,5	15,4	0,4
Opava	12 130	735	1 529	1 373	1 647	912	694	367	83	33,1	13,1	1,0
Ostrava	30 335	865	2 252	3 276	2 443	1 578	1 101	683	13	44,4	19,0	0,6
Moravskoslezský kraj	110 239	3 935	10 252	13 836	10 590	6 655	4 825	2 239	-164	49,2	17,6	0,8

Údaje platné k 31. 1. 2004

Hlavní budova úřadu práce v Ostravě

FOTO ARCHIV ÚP OSTRAVA

pracovníci, kuchaři, nástrojáři, kovomořeláři, kovodělníci, zámečníci, řidiči osobních a malých dodávkových vozů a taxikáři, zedníci, čišníci a servírky a odborní administrativní pracovníci. V registech úřadu práce se ve větším počtu než dříve objevují lidé s vysokou

pracovním vzhledem, kuchaři, nástrojáři, kovomořeláři, kovodělníci, zámečníci, řidiči osobních a malých dodávkových vozů a taxikáři, zedníci, čišníci a servírky a odborní administrativní pracovníci. Vážným problémem moravskoslezské nezaměstnanosti je rostoucí délka evidence – zhruba polovina všech neza-

městných pracovníků vznikají jen sporadicky, v nedostačujícím množství i struktuře. K 31. 12. 2003 evidovaly úřady práce v kraji jen 2403 volných pracovních míst pro obecně zaměstnatele uchazeče, o 734 více než v roce 2002, pro odbornou praxi absolventů a mladistvých nezaměstnaných to bylo 1746 míst, o 72 více než v předchozím roce. Podářilo se vytvořit celkem 201 pracovních příležitostí v chráněných dílnách a na chráněných pracovištích pro občany se změněnou pracovní schopností, meziročně o 6,0 %. Jediným z nejvýznamnějších ukazatelů charakterizujících stav na pracovním trhu je počet uchazečů připadajících na jedno volné pracovní místo a tento poměr je dlouhodobě v Moravskoslezském kraji ve srovnání s celorepublikovými hodnotami několikanásobně horší. V České republice připadalo koncem prosince 2003 na jedno volné pracovní místo 13,5 osob, v kraji to bylo 44,2 uchazečů, tj. více než trojnásobek celorepublikového průměru. Je proto naprostě nezbytné, aby se do Moravskoslezského kraje konečně podařilo „přilákat“ v co nejkratší době větší zahraniční investory orientované především na výrobní činnost, které zde budou budovat nové provozovny a vytvářet pracovní místa - bez toho postupně zlepšení nastat nemůže. Kolem nich se soustředí mnoho menších firem, což přinese další potřebné pracovní příležitosti.

V současné době existuje v kraji nečlá

desítky průmyslových zón, z nichž

nejúspěšnější je průmyslová zóna v Karviné - Novém Poli s přeti investory, ale začínají se pozvolna naplňovat i další - v Kopřivnici, Třinci, Krnově, či se jedná o některých investorech pro průmyslové zóny v Ostravě a podobně. Investoři rozvíjejí své aktivity i mimo průmyslové zóny, ale jich stále málo na to, aby alespoň částečně nahradily dosavadní obrovský úbytek pracovních míst.

Tisíce míst vzniká díky aktívni

politice zaměstnanosti

Nepříznivou situaci na trhu práce v kraji se daří úřadům práce částečně

zlepšovat díky finančním prostředkům

INFORMACE POSKYTL ÚŘAD PRÁCE V OSTRAVĚ

Revitalizace myšlenky družstevnictví

Po neblahých zkušenostech s obnovou českých kampeliček pohliží mnoho lidí na družstevní hnutí s nedůvěrou. Avšak ve světě tomu tak není a zejména v ekonomickách, které se nově industrializují, je družstevní hnutí významnou složkou rozvoje. ILO je známá podporou družstevnictví. Již tradičně spolupracuje s vládami usilujícími o rozvoj družstevnictví, protože družstva představují účinný nástroj umožňující i chudým lidem podílet se na ekonomickém rozvoji.

SEDM DRUŽSTEVNÍCH ZÁSAD

- Dobrovolné a otevřené členství: Družstva jsou dobrovolné organizace otevřené všem potenciálním členům bez jakékoli diskriminace.
- Demokratická kontrola ze strany členů: Družstva jsou demokratické organizace kontrolované svými členy, kteří aktivně spolupracují na tvorbě politiky a na rozhodování.
- Ekonomická účast členů: Členové rovným způsobem přispívají k tvorbě kapitálu družstva a demokraticky kontrolovali jeho činnost.
- Autonomie a nezávislost: Družstva jsou autonomní a svépomocné organizace, kontrolované a řízené svými členy.
- Vzdělávání, výcvik a informace: Družstva poskytují členům, voleným zástupcům, manažerům a zaměstnancům školení a výcvik.

• Spolupráce družstev: Družstva usilují o účinnou službu svým členům a o posleňní družstevního hnutí. Spolupracují proto na místní, národní, regionální a mezinárodní úrovni a mají k tomu k dispozici příslušné organizace.

• Zájem o komunitu: Družstva ve svých komunitách usilují o trvale udržitelný rozvoj.

(PRAZEN: TEXT PŘIJATÝ NA VALNÉM SHROMÁŽDĚNÍ MEZINÁRODNÍ ALIANCE DRUŽSTEV (ICA))

V mnohých zemích představují družstva důležitou složku národní ekonomiky. Úspěšně se prosazují v různých sektorech. V indickém státě Gujarať zpracovává družstevní organizace 5 milionů litrů mléka denně dodávaného dvaceti okresními výrobními družstvy. Kapitál tohoto družstva činí 500 milionů dolarů. Družstvo pomáhá rolníkům ve více než 10000 vesnicích zpracovat a uvést na trh vyroběné mléko, pomohlo nevybálym způsobem zlepšit život na vesnicích a současně v městech nabízí kvalitní a dostupné výrobky.

Družstva nelze přehlédnout ani v globální ekonomice. Celosvětově je asi 800 milionů lidí, kteří jsou členy družstev, a 100 milionů lidí si vydělává na životy v družstvech v různých odvětvích, jako je zemědělství, finance, bydlení, malobchod atp. V některých zemích a odvětvích je podíl družstev převažující. V Burkini Faso kontrolují družstva 77 % produkce bavlny, na

(ICA)

Malté se družstva podílí na dostatečného kapitálu k rozvíjení podnikatelské činnosti. Mohou také pomoci udržet pracovní místa v případech, kdy soukromým společnostem se nezdá být podnikání dostatečně lukrativní.

Národní a mezinárodní organizace družstev pomáhají při zakládání a provozu družstev, hájení zájmů družstevníků v národním prostředí a prosazování výše zmíněných zásad ICA. Zejména je třeba zdůraznit zásadu zachování kontroly členů. Zde hrozí nebezpečí ze dvou stran: buď zvolení manažeři družstev zneužívají nedostatečné kontroly k vlastnímu obohacení (k čemuž dochází i při jiném typu podnikání), nebo se vlády některých zemí mohou pokusit využít družstevního hnutí jako nástroje státní politiky. V obou případech není splněn základní účel družstevního hnutí - organicky spojit úsilí lidí a posít jejich postavení, aby mohli sehrát ekonomickou roli.

(PRAZEN: WORLD OF WORK Č. 46 - TEXT DOPRODUKCE OSN) RUCENÍ ILO JE NA WEB STRÁNCE WWW.ILO.ORG/ILOLEX/ENGLISH/RECDISPL.HTM PŘEKLAD: Ing. ZDENĚK DRAŠES

Cestovní mapa k zaměstnání mladých

Miliarda mladých lidí - v průměru s vysším vzděláním a kvalifikací než kdykoli dříve - vstupuje do produktivního věku. Některým z nich globalizace nabízí nebyvalé příležitosti. Většina z nich však bud zůstává zcela stranou globální ekonomiky, nebo má malou šanci získat kvalitní zaměstnání.

Generální tajemník OSN proto vyzval jednání zástupců Spojených národů, Světové banky, ILO i dalších organizací a představitelů organizací mládeže se zároveň vybudovat spolupracující síť pro zaměstnanost mládeže - „cestovní mapu“, která by se měla stát návodem pro postup na národních úrovni. Na schůzce byla přijata výzva agenturám OSN a dalším partnerům k přijetí konkrétních kroků k realizaci strategie zaměstnanosti mládeže a jejímu promítání do národních akčních plánů.

Součástí strategie je mobilizace finančních zdrojů, zprostředkování sociálního dialogu, vybízení organizací mládeže,

deže, aby sehrály aktívní roli v provádění národních akčních plánů, a zapojení představitelů podnikatelského a odborů do spolupráce na konkrétních programech. Dosavadní snahy o řešení problému se nesetkaly s viditelným úspěchem. Představitelé ILO zdůrazňují, že není možné očekávat, že ekonomický růst automaticky vytvoří dostatek pracovních příležitostí pro mladé lidi. Argumentují, že je zapotřebí zaměřit národní politiku na podporu podnikání a tvorbu pracovních míst.

Generální tajemník OSN Kofi Annan na závěr jednání prohlásil: „Investice do důstojné a produktivní práce pro mladé lidi představují strategii ekonomického a sociálního rozvoje a zároveň podporují úsilí o národní a kolektivní bezpečnost. Příliš často jsme svědky tragédii, když životy mladých lidí vyústí do zločinů, zneužívání drog, občanských konfliktů a dokonce do terorismu.“

*) YEN - YOUTH EMPLOYMENT NETWORK, WORLD OF WORK Č. 48

Mezinárodní organizace práce (International Labour Organization - ILO) je mezinárodní organizace, která pracuje na tripartitním principu, což v praxi znamená, že jednotlivé státy v ní mají zástupce státu, zaměstnavatele a zaměstnance. Její činnost je zaměřena zejména na zlepšování pracovních a sociálních podmínek. K tomu přijímá úmluvy a doporučení, které schvaluje každoročně konaná Mezinárodní konference práce. Jednotlivé členské země je poté ratifikují a jejich ustanovení jsou povinny plnit. Porušování závazků je sledováno a zveřejňováno. Vysoko kvalifikovaní odborníci pracující pro tuto organizaci sledují vývoj v jednotlivých oblastech světa, provádějí analýzy a navrhují cesty ke zlepšení např. v oblasti bezpečnosti práce, pracovních podmínek, zaměstnání, rovnosti pohlaví, k odstranění všech forem diskriminace či dětské práce, v oblasti vzdělávání či na podporu drobného podnikání apod. Vypracovávají rovněž nejrůznější projekty k řešení konkrétní situace v jednotlivých regionech, které pak ILO pomáhá realizovat a financovat. Vedle toho, že ILO publikuje každoročně řadu velmi kvalitních studií zaměřených na nejrůznější téma a zveřejňuje na svých internetových stránkách www.ilo.org přípravné materiály, texty přijatých rozhodnutí a další informační zdroje, vydává i čtvrtletník World of Work, z něhož přejímáme nejzajímavější články a informace.

Některé důležité údaje (platnost k 1. únoru 2004)

1. Životní minimum * od 1. 10. 2001	- částka na výživu a ostatní základní osobní potřeby: děti do 6 let včetně 1690 Kč, 6-10 let 1890 Kč, 10-15 let 2230 Kč, nezaopatřené děti 15-26 let 2450 Kč, ostatní občan 2320 Kč - částka na domácí potřebu: jednotlivce 1780 Kč, 2 osoby 2320 Kč, 3-4 osoby 2880 Kč, 5 a více osob 3230 Kč
2. Minimální mzda * od 1. 1. 2004	- pro zaměstnance odměn. měsíční mzdu: 6 700 Kč (při týdenní pracovní době 40 hodin) tj. 39,60 Kč/hod.
3. Minimální mzdrové tarify * (při týdenní prac. době 40 hod.) od 1. 1. 2004	1. tarifní stupeň: 39,60 Kč/hod. (6 700 Kč/měs.) 2. tarifní stupeň: 41,30 Kč/hod. (7 000 Kč/měs.) 3. tarifní stupeň: 43,10 Kč/hod. (7 300 Kč/měs.) 4. tarifní stupeň: 45,50 Kč/hod. (7 700 Kč/měs.) 5. tarifní stupeň: 48,40 Kč/hod. (8 200 Kč/měs.) 6. tarifní stupeň: 52,00 Kč/hod. (8 800 Kč/měs.) 7. tarifní stupeň: 56,10 Kč/hod. (9 500 Kč/měs.) 8. tarifní stupeň: 60,80 Kč/hod. (10 300 Kč/měs.) 9. tarifní stupeň: 66,10 Kč/hod. (11 200 Kč/měs.) 10. tarifní stupeň: 72,60 Kč/hod. (12 300 Kč/měs.) 11. tarifní stupeň: 80,30 Kč/hod. (13 600 Kč/měs.) 12. tarifní stupeň: 89,20 Kč/hod. (15 100 Kč/měs.)
4. Cestovní náhrady * od 1. 1. 2004	- výše stravného za každý kalendářní den pracovní cesty: 5-12 hod. 58-69 Kč, 12-18 hod. 88-106 Kč, nad 18 hod. 138-165 Kč - náhrada za použití vlastního vozidla: spotřeba PH + sazba za 1 km jízdy jednostopá vozidla a tříkolky 0,90 Kč, osobní motorová vozidla 3,40 Kč - průměrný cený PH: benzin 910 Special 23,90 Kč; benzin 910 Normal 24,20 Kč; benzin 950 Super 24,30 Kč; benzin 980 Super plus 28,50 Kč; motorová nafta 21,80 Kč
5. Nemocenské dávky * od 1. 1. 2004	první 3 kalendářní dny prac. neschopnosti 25 % z denního vyměřovacího základu, za každý další kalendářní den 69 % z denního vyměřovacího základu
6. Podpora při ošetřování člena rodiny * od 1. 1. 2004	69 % za kalendářní den z denního vyměřovacího základu
7. Pojištění na sociální zabezpečení * důchodové (DP) a nemocenské pojistění (NP) a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti (SPZ)	sazby pojistného z vyměřovacího základu - u organizací a malé organizací: 26 %, z toho 3,3 % na NP, 21,5 % na DP a 1,2 % na SPZ - u zaměstnanců: 8 %, z toho 1,1 % na NP, 6,5 % na DP a 0,4 % na SPZ - u OSVČ: 29,6 % na DP a SPZ, z toho 28 % na DP a 1,6 % na SPZ a 4,4 % na NP (dobrovolné) - u osob dobrovolně účastných DP: 28 % na DP
8. Pojištění na zdravotní pojistění *	- osoby sam. výděl. činné: 13,5 % z vym. základu - zaměstnanci: 4,5 % z vyměřovacího základu - zaměstnavatel: 9 % z vyměřovacího základu
9. Dávky SSP bez závislosti na výši příjmu *	- rodičovský příspěvek: 1,1násobek částky ŽM na výživu a ostatní základní osobní potřeby rodiče - zaopatřovací příspěvek: 0,67násobek částky ŽM na výživu a ostatní základní osobní potřeby rodiče - porodné: 1 dítě - 5násobek částky na osobní potřeby tohoto dítěte, 2 děti - 6násobek úhrnu částek na jejich osobní potřeby, 3 a více dětí - 10násobek úhrnu částek na jejich osobní potřeby - pojiřební: 5000 Kč
10. Míra nezaměstnanosti **	průměr 1998: 6,0 %, 1999: 8,5 %, 2000: 9,0 %, 2001: 8,5 %, 2002: 9,2 %, 2003: 10 % leden 2004: 10,8 %
11. Nezaměstnaní evidovaní k 31. 1. 2004 **	celkem 569 474 osob, z toho: 280 178 žen 73 811 občanů se změněnou pracovní schopností 54 578 absolventů škol
12. Volná pracovní místa (VPM) k 31. 1. 2004 **	celkem za ČR 41 653
13. Uchazeči na VPM **	průměr. počet uchazečů na 1 VPM k 31. 1. 2004 13,7 k 31. 12. 2003 7 075 Kč
14. Průměrná výše starobního důchodu (sólo) celkem	počet nemocí z povolání nově zjištěných: 533 počet prac. úrazů bez následné prac. neschop. 13 481 smrtelné úrazy: 87
15. Bezpečnost a ochrana zdraví při práci *** (za 1. pol. 2003 ČR celkem)	celkem
16. Pracovní úrazy s PN nad 3 dny *** (ČR celkem)	za 1. pol. 2003: 40 310
17. Dávky nemocenského pojištění za 1. pol. 2003 v tis. Kč ***	celkem nemocenské podpora při ošetřování člena rodiny pomoc v mateřství vyrovnávací příspěvek v těhotenství a mateřství 18 843 553 v tom: 16 438 276 611 692 1 790 685 2 900
18. Průměrná měsíční mzda *** podnikatelská sféra (PS) nepodnikatelská sféra (NS)	2001: NH 14 642 Kč, PS 15 008 Kč, NS 13 162 Kč 2002: NH 15 707 Kč, PS 16 016 Kč, NS 14 476 Kč 3. Q. 2003: NH 16 522 Kč, PS 16 755 Kč, NS 15 719 Kč
19. Základní ukazatele *** populačního vývoje za 1. – 3. čtvrtletí 2003	abs.údaje relativní údaje - sňatky 40 085 5,3 - rozvody 24 656 3,2 - živě narození 71 808 9,4 - zemřelí 82 945 10,9 - celkový přírůstek 15 893 2,1 - střední stav obyvat. 10 205 723 x

* hodnoty stanovené zákonem nebo nařízením vlády, ** pramen MPSV, *** pramen ČSÚ

1) důchod vyplácen samostatně (bez současné vyplácení pozůstatostního důchodu) PŘIPRAVILA: Ing. EVA TYKAČOVÁ